

Hans Kæsserliga Majestät

Nåbå

R E G L E M E N T E

för

FATTROVÅRDEN

i

HELSINGFORS STAD,

Gifvet i Helsingfors den 3 Augusti 1841.

•••••

HELSINGFORS, G. O. WASENIUS.
1841.

S n n e h å l l:

I. Artikeln.

Om fattigwårdens ändamål och styrelse . . . §§. 1—14.

II. Artikeln.

Om personer, som af fattigwården må njuta understöd, eller annars såsom nödlidande wårdas, och huru förhållas skall med dem, som från annan ort till staden inflytta. . . . §§. 15—24.

III. Artikeln.

Huru fattighjelp må bewiljas och uppbåras och årsmönstring med fattighjonen verkställas, såsom ock angående fattigwårdens rätt i vissa fall till fattighjons egendom och qwarlåtenskap. §§. 25—49.

IV. Artikeln.

Om stadens fattighus, och hwad angående fattighushjonens wård och behandling m. m. iakttagas må. §§. 50—64.

V. Artikeln.

Om tiggeriets förekommande, och personers insättande och behandling å fattigwårdens arbetshus. §§. 65—76.

VI. Artikeln.

Om fattighus-Inspektorn och dess besättning. . . §§. 77—89.

VII. Artikeln.

Om fattig-Skolan. §§. 90—99.

VIII. Artikeln.

Om de till fattigwårdens förvaltning hörande donationer och öfriga tillgångar, och hwad till årliga inkomster skall räknas §§. 100—106.

IX. Artikeln.

Hwad angående uppbörden af fattigwårdens inkomster och fattigbewillningen iakttagas skall. §§. 107—122.

X. Artikeln.

Om förvaltningen af fattigkassans medel, och huru med utlåningen af fattigwårds-inrättningens fond-kapitaler skall förhållas §§. 123—129.

XI. Artikeln.

Om redowisningen. §§. 130—135.

XII. Artikeln.

Särstilla stadganden. §§. 136—149.

WS Nicolai den Förste, med Guds Nåde, Kejsare och Sjelfherrskare öfwer hela Ryssland, samt Stor-Fürste till Finland, etc. etc. etc.

Göre meterligt: att WS, sedan till ordnande af fattigwården i Helsingfors stad särskilda underdåniga förslag blifwit upprättade, hwaröfwer ej mindre Guverndren i Rylands Län, än Deconomie Departementet af War för Finland tillförordnade Senat med underdåniga utlåtanden inkommit, i nåder funnit godt att i berörde äfseende utfärda följande Reglemente, att tills vidare tjena till underdånig efterföljd, nemligen:

I. Artikeln.

Om fattigwårdens ändamål och styrelse.

§. 1.

Fattigwården i Helsingfors stad, betraktad såsom en inom stadens församlingar bildad inrättning, har förnämligast till ändamål, att understödja och försörja sådana stadens fattiga och nödlidande, hvilka för ålder, sjuklighet, eller såsom wärnlösa, eller af annan orsak icke kunna sig sjelfwe wårda eller lifnåra.

§. 2.

Fattigwården handhaswes af särskildt Direktion, hvilken utom Luthersta församlingens Kyrkoherde och äldste Stads-Kapellanen, som äro ständige Ledamöter, utgöres af tio andra Ledamöter, hvilka wid allmän kyrkostämna

utsees sålunda, att Embets- och Tjenstemän utvälja trenne (3), Handelsståndet trenne (3), Hantverkare inom sig tvänne (2) Ledamöter, stadens öfriga Borgerkap och af Magistraten antagne arbetsfolk likaså en, samt andre i staden boende personer, hvilka ej höra till någon af förenämnde klasser, jemväl en Ledamot i denna Direktion.

Bland Ledamöter, invalde af de två första klasserna, utser Direktionen en till Ordförande för trenne (3) års tid, efter hvars förlopp annan Ordförande, i händelse den förre afgår, på lika sätt utnämnes.

§. 3.

Af de ej ständige Ledamöterna afgår, efter lottning inom Direktionen, vid första årets slut tre, och efter andra årets förlopp äfven tre, Ordföranden undantagen. Direktionens öfrige fyra invalde medlemmar upphöra med sin besättning vid tredje årets utgång.

Sedermera och framgent afträda vid hvarje års förlopp de äldste Ledamöterna, i den ordning och till det antal de förut varit antagne. Hvarje gång ledighet i Direktionen sålunda uppkommer, pålysas allmän kyrkostämman, derwid andra Ledamöter, på sätt i föregående §. bestämdt är, stola af de klasser, som förut valt de afgångne, i Direktionen inväljas bland personer, som ej inom de sednaste sex åren denna besättning innehafst. Dock må Ordföranden, ifall han gifvit sin önskan eller sitt samtycke tillkänna att i Direktionen kvarstadna, efter församlingens godtfinnande å nyo inväljas.

§. 4.

Will invald Ledamot denna besättning sig affåga, må han om sitt endtledigande göra anmälan i Direktionen och gifva stål för sig. Direktionen åger sedan pröfva och genom beslut afgöra, huruvida hans anhållan må tillfaras. I sådant fall, såsom och då en Ledamot ifrån orten afflyttar eller aflider, må Direktionen utse annan person, som denna besättning sig åtager, eller och begära allmän kyrkostämman, derwid ny Ledamot för den afgångnes återstående tjänstgöringstid i behörig ordning utsees.

§. 5.

Direktionen, då den utgöres af Ordförande och fyra Ledamöter, är i allmänhet behörig att öfver förekommande ärenden besluta. I frågor likväl om Ordförandes väljande, om tjenstemäns antagande eller slående, eller som röra fattigbemyndningen och wisa afgifters bestämmande, eller utlåning af kas-

sans mebel, eller och annars äro af större wigt, stola minst sju af Direktionens medlemmar i beslutet deltaga.

Äro meningarne i Direktionen stilkjaktige, beräknas rösterna efter hufvudtallet. Då rösterna äro lika, gäller den mening, som Ordföranden, eller främste Ledamoten, hvilken i Ordförandens frånvaro förer ordet, i sådan egenkap biträdt.

§. 6.

Direktionen sammanträder första fredag i hvarje månad eller, ifall helgedag då inträffar, nästa derpåföljande söndag, hwartill Ordföranden låter inkalla samtellige Ledamöter. Förekomma ärenden, som fordra skyndsammare åtgärd, må Direktionen särskilt sammantråda. Ej må invald Ledamot ifrån sammanträde uteblifwa, utan att laga förfall anmäla, wid afwentyr att gifwa till fattig-kassan två rubel silfwer, i händelse ärenden, i brist på fulltalige Ledamöter, ej kunna till åtgärd förekomma, hvarom anteckning då göres i protokollet. Med biläggande af sådant protokoll må Direktionen hos Guvernören i Länet anhålla om medlens uttagande hos sådan tredjande Ledamot, för att fattig-kassan tillhandahållas. Direktionens ordinarie sammanträden hållas, så widt omständigheterna medgifwa, å stadens fattighus, synnerligen då årliga månstringen med fattighjonen företages.

§. 7.

Direktionen tillförordnar efter godtfinnande sig till biträde en Sekreterare, en Kassör, en Inspektör å fattighuset, och all öfrig nödig betjening. Direktionens Ordförande samt bemålte tjenstemän åtnjuta årligt arswode enligt bilagde aflönings-stat. Särskilt må Direktionen till skrifmaterialier för Direktionen och Kassören utanordna medel af fattig-kassan efter behof.

Skulle omständigheterna framdeles fordra, att denna stat i någor måtto förändras eller föröka; må Direktionen förslag derom uppgöra, och anmäla frågan till öfwerläggning wid allmän kyrkostämman, då församlingen åger utse fem kommitterade, på hvilkas pröfning och afgörande ärendet sedan ankommer.

§. 8.

Sekreterarens besättning är: att emottaga och till Direktionens Ordförande aflemna de till Direktionen ankoma bref och skrifter, och dem i diarium anteckna, samt wid Direktionens sammanträden föra protokoll: att uti särskilt lista, efter behörig nummersföljd, anteckna beslutna bref, anordningar och andra expeditioner, hvilka af honom jemväl böra uppfattas, kontrasig-

neras och, sedan de erhållit Ordförandens underskrift, expedieras: att i ordning hålla Direktionens handlingar, bref och protokoller: att införa alla ur fattig-kassan bewiljade lån i särskilt förteckning, som utvisar hvarje låntagares namn och stånd, låne-summans belopp, tiden då lånet är bewiljadt, villkoren för dess återbetalning, och om säkerheten dertill utgöres af inteckning i fast egendom eller borgen, eller annorlunda är besörjd, och slutligen när lånet blifwit till fullo inbetalt: att öfwer alla dem, som utom fattig- och arbetshuset af fattigwårds-inrättningen åtnjuta särskilt understöd, eller på annat sätt försörjas, hålla fullständig förteckning, upptagande fattighjonens namn och ålder, antalet af deras barn och deras ålder, understödens beskaffenhet och belopp, och de förändringar, som i ett eller annat afseende med fattighjonen inträffa: att å Direktionens wagnar utföra och bewaka alla fattigwårds-inrättningen rörande lagförfaringar och rättegångar, samt i öfrigt ställa sig till efterrättelse de föreskrifter, detta reglemente innehåller, och Direktionen kan finna nödigt widare meddela.

§. 9.

Kassörens åliggande är: att öfwer alla bewiljade lån föra bok, och deri med hvarje låntagare hålla särskilt räkning öfwer utlånade kapitaler, likviderade räntor och andra inbetalningar för året: att uppbära och qvittera fattig-kassans årliga inkomster, och afliqvidera dess utgifter: att waka öfwer påbjudna afgifterns erläggande å föreskrifna tider, och att i Direktionen anmäla, då sådant uraktlåtes: att wid förefallande konkurser, boställnads och urarfwamål med borgenårs och fasta fattig-kassans fordringar, samt protokollet deröfwer jemte öfriga behöfliga handlingar i god tid aflemna till Sekreteraren, som har att kassans rätt lagligen bewaka, såsom ock, då borgenärer i afliden persons bo genom årsstämmning sammankallas, lemna Sekreteraren nödiga uppgifter om fattigkassans fordringar i boet: att wid Direktionens sammanträden sig infinna och nödiga upplysningar afgifwa, samt för öfrigt iakttaga, hwad enligt detta reglemente, angående uppbörden och redowisningen, honom åligger, eller Direktionen särskilt finner nyttigt förordna.

§. 10.

Den, som till Kassör antages, bör hafwa aflemnat en af tvenne wedersåftige män undertecknad och af Direktionen godkänd lösteskrift, deri de, en för begge och begge för en, förbinda sig att, såsom för egen gäld, ansvara

för betalningen af Lrtusen rubel silfwer af fattig-kassans medel, som af Kassören om händer hafwes. Denna förbindelse förblifwer under Direktionens wård.

§. 11.

Kassören wid fattigwårds-inrättningen tillhörer jemwål att, efter förra wanligheten, utan särskilt wedergällning verkställa uppbörd och bostöring af Luthersta presterskapets och kyrko-betjeningens aflöning samt kyrkans intrader, m. m. i händelse församlingens Kyrko-råd sådant åstundar. Öfwer denna uppbörd skall Kassören till Kyrko-rådet afgifwa ordentlig redowisning, och i öfrigt för uppbörden ställa sådan säkerhet, Kyrko-rådet finner nödigt honom affordra.

§. 12.

De göromål, som tillhöra Inspektoren å fattighuset, finnas nedanför under VI Artikeln af detta reglemente upptagne.

§. 13.

Om Sekreteraren, Kassören eller fattighus-Inspektoren i sina besattningar wisa efterlåtenhet, eller eljest icke hörsamma Direktionens föreskrifter, eller af warningar ej låta sig rätta; åger Direktionen, efter förekommande omständigheter, dem ifrån sin besattning på wif tid eller för allone ställa, hwar-öfwer å högre ort icke klagas må.

§. 14.

För att såkrare och tydligt kunna handhafwa fattigwården, skall staden indelas i wissa distrikter, och en bland Direktionens ledamöter för hvarje distrikt utses, att såsom Distrikt-Ombud taga noggrann kännedom om fattiga personer inom distriktet och öfriga i sammanhang dermed förenade omständigheter, samt i förekommande fall derom lemna Direktionen under- rättelse. — Jemwål må Direktionen och dess Ordförande åga rätt att påkalla Stads-Läkaren eller Stads-Chirurgen, för att, i förefallande frågor om fattigas helsotillstånd, nödiga upplysningar meddela.

II. Artikeln.

Om personer, som af fattigwården må njuta understöd; eller annars såsom nödlidande wårdas, och huru förhållas skall med dem, som ifrån annan ort till staden inflytta.

§. 15.

På fattig-låsans bekostnad och af dess tillgångar, skola i allmänhet, på sätt uti III. Artikeln närmare stadgadt är, och med iakttagande af de inskränningar detta reglemente för öfrigt innehåller, försörjas, wårdas eller med understöd förses.

1:o Alla till stadens församlingar hörande fattige och wärnlösa personer, af hwad stånd eller kön de vara må, hvilka för ålderdom, sjuklighet, kroppsligheten eller andra omständigheter äro oförmögne, att genom arbete eller annorlunda sig sjelfwa försörja, eller till sitt eller de sinas underhåll i mer eller mindre mån bidraga, samt derjemte ej heller äga anförwandter, som kunna anses skoldige och förmå dem underhålla, och hvilka alltså ej utan fremmande biträde kunna förskaffa sig det nödorstigaste till föda, kläder, husrum och klädesel, eller såsom mindre-åriga barn sakna föräldrar och målsmän, som kunna deras wård och underhåll ombesörja, eller också såsom sinnesswaga böra genom fattigwårds-inrättningens föranstaltande till intagande å dårhus anmälas; och

2:o Sådana personer af stadens innewånare, hvilka genom inträffade olyckshändelser eller sjukdomar för tillfället blifwit urståndsatte, att sig sjelfwe eller de sina nödorstigt försörja; äfvensom andra nödlidande, hvilka fördrå wård och underhåll, intill dess om dem vidare hinner förordnas.

§. 16.

Skulle någon af församlingarnes medlemmar eller andra i staden wilstande personer från staden afflytta, och qwarlemnna hustru, barn eller husfolk i nödståndt tillstånd, eller undandrager sig någon i staden bosatt person af motvilja eller eljest att bidraga till hustrus och barns, ålderstigne och fattiga föräldrars, eller andra närstående, eller sitt husfolks underhåll och wård, hwarigenom desse tvingas att falla den allmänna barmhertigheten och fattigwårds-inrättningen till last; åligger det fattigwårds-Direktionen, att tilläts vidare taga besättning med sådana öfvergifne personers wård och underhåll, och ge-

nast anmäla förhållandet hos Guvernören i Länet, som enligt författningarne ärendet vidare behandlar, och förhjelp fattigwårds-inrättningen till full ersättning för dess utgifter och kostnader.

Har sådan bortflyttad person wunnit inträdesrätt i annan församling; besörjer fattigwårds-Direktionen derom, att dess qwarlemnade hustru och barn warda, på den afflyttades eller wederbörande församlings bekostnad, befordrade till behörig wistelse-ort.

§. 17.

Finnes fattigwårds-Direktionen, efter föregående undersökning, att någon af den arbetande klassen inom församlingarne undandrager sig hustrus, barns och husfolks underhåll och wård, oaktadt han genom arbete eller sitt yrke der till äger utväg; wære Direktionen berättigad, att i hwarje fall järfst bestämma, hwad och huru mycket af förtjensten för en sådan persons handtering eller arbete, som Direktionen äger honom anwisa, må innehållas och de behöfwande tillställas; hwarom Direktionens beslut skall den tredskande fungöras och genom Magistratens handräkning till verkställighet befordras.

§. 18.

Pöskrifware, brottlingar och misdrådare böra ej falla fattigwårds-inrättningen till last, utan skola efter författningarne behandlas.

§. 19.

Huru med fattighjelp och wård af fattiga enkör och barn efter aslidne eller asstedade soldater och matroser wid de i staden förslagde trupper och Finnsa Sjö-equipaget, eller med fattige sjömän eller deras enkors och barns underhåll skall förhållas, finnes i 138 och 139 §§. närmare stadgadt.

§. 20.

Aslider okänd person inom staden, och finnes ej tillgång till kostnaden för dess begrafning; låte Direktionen, uppå anmälan och efter noggrann undersökning om det uppgifna förhållandet, utlemnna ifrån stadens fattighus likfista för den aslidne, och tillika anbefalla Inspektoren å fattighuset att besörja om den aslidnes befordrande till dess hwilorum och presterligt biträde wid jordfästningen, derwid annan afgift, än som till likfista eller transport-kostnad erfordras, ej må betalas eller af fattigmedlen utgå.

§. 21.

Om någon af församlingens medlemmar eller annan i staden wistande person aflider, och ej efterlemnar någon qwarlätenskap, eller ock så ringa, att dess användande till den aflidnes begrafning skulle medtaga det nödvändigaste för efterlevande makas eller mindre-åriga barns livsuppehälle; må kostnaden för likfäst och transport af fattigwårds-inrättningen bestridas, och på Dödsförbundens anordnande af fattighus-Inspektoren utbetalas. Har en aflidne medellös person närmare anförvandter eller målsman, som bordt om begrafningen besörja; äge Direktionen lagligen förbinda dem till ersättning för den kostnad, som på lika sätt genom fattigwården förskjutats bör.

§. 22.

Wid allmän farsot eller andra gångbara smittosamma sjukdomar, som fordra större uppoffringar och kostnader, bör fattigwårds-Direktionen tillse, att wärnlösa och fattiga personer ej sakna nödig omvårdnad och livsuppehälle. I sådant ändamål skola församlingens medlemmar sammankallas till allmän kyrkostämman, för att öfverlägga och besluta om nödiga åtgärder och utvägar till bestridande af kostnaderna wid sådane utomordentliga tillfällen. Kunna församlingens medlemmar derwid sig ej förena; skola sagde kostnader utgå efter samma grunder och fördelning, som längre fram för den årliga fattigbewillningen i 104, 105 §§. bestämmes, då Kapören åligger att medlen uppbära och derföre redowisa, såsom för öfriga fattigmedel. På församlingens godtsinnande ankommer, huruvida och till hwad belopp någon ersättning härpå må Kapören tilläggas.

§. 23.

Husbonde inom staden eller de derunder hörande lägenheter, hvilken i sin tjänst antager eller medförer tjenstehjon ifrån annan församling, för att i Luthersta församlingen ingå, bör wid vite af tre rubel sifwer tillhålla sådant tjenstehjon att, på sätt Begohjons-stadgan af den 15 Maj 1805 bjuder, sist inom fjorton dagar efter sin ankomst aflemna prestbewis till församlingens Kyrkoherde. Försummas detta utan laga förfall; må fattigwårds-Direktionen, efter erhållen länneedom derom, anmäla förhållandet hos Poliskammaren, som äger fälla den försumlige husbonden till nyfånade vite, att fattigkasen tillfalla, eller såsom vitesböter umgällas, och för öfrigt efter Begohjons-stadgan förfara.

§. 24.

Fattigwårds-Direktionen tillerkännes den enligt författningarne i wisa fall församlingarne tillkommande rättighet, att yttra sig om personers inflyttning, och huruvida dem må tillåtas, att i församlingen qwarstadna; hwarföre, och enär sådane personer, hvilka enligt kungörelsen af den 1 April 1822 icke så ifrån en till annan församling inflytta, utan den församling, dit inflyttningen sker, hörande och bifall, hos Pastor anmäla sig till winnande af inträde i stadens Luthersta församling, Pastor bör sådant hos Direktionen tillkännagifwa, samt tillika uppte den inflyttandes prestbewis; hwarefter Direktionen pröfwar, om den inflyttande får i staden emottagas, och, ifall sådant tillåtes, till Pastor återställer prestbetyget med derå teckadt bewis öfwer bewiljad emottagning. Wägrar Direktionen en sådan person inträde, och denne icke, inom den tid Direktionen föreskrifwer, ifrån staden återslyttar; äger Direktionen hos Guvernören begära handräckning till en lik person, jemte dess tillåfventyras medförda hustrus och barns afhysande från staden.

För öfrigt åligger det församlingens Kyrkoherde, att wid hwarje månads utgång, och wid Direktionens nästa sammanträde derefter, inlemnna förteckning på alla dem, som under månadens lopp anmält sig till inflyttning i församlingen.

III. Artifeln.

Huru fattighjelp må bewiljas och uppbåras, och årsmönstring med fattighjonen verkställas, såsom ock angående fattigwårdens rätt till fattighjons egendom och qwarlätenskap.

§. 25.

Hwarje nödlidande, som åstundar att af fattigwården erhålla understöd eller å fattighuset intagas, bör personligen anmäla sig hos Direktionens Dödsförande, församlingens Kyrkoherde eller Ombudet i det distrikt, der sökanden inom staden har sitt hemwist. En sådan nödlidande må, sedan dess belågenhet blifwit närmare efterfrågad, efter förekommande omständigheter anwisas, att sin anhållan wid Direktionens nästa sammanträde sjelf vidare framsöra, eller ock, ifall sådant för sjukdom eller annan laglig orsak ej kan ske, anlita huswård eller annan person, att dess nödställda belågenhet inför

Direktionen anmäla. Ryrkoherden eller Distrikt-Ombudet tillhör, att fårskilt om den nödlidandes behof Direktionen underrätta.

Med nödlidande eller bettlande personer ifrån fremmande församling förhållas, såsom nedanförel under §. 70 sägs.

§. 26.

Huswärd eller den, som hos sig emottagit fattig person eller wärnlösa och minderåriga barn, hvilka sjelfve äro ur stånd, att om behofwet af fattighjelp anmäla, äfvensom hwarje annan församlingens medlem, som en nödlidandes belågenhet behjertar, wäro berättigad och pliktig, att derom lemna fattigwärd-Direktionen nödig kännedom, och bör för öfrigt, så i detta som andra förekommande fall, på kallelse wid Direktionens sammanträden sig infinna och nödiga upplysningar meddela.

§. 27.

Fattigwärd-Direktionen, sedan den anställt förhör med en till fattighjelp anmäld person, eller undersökt, om den fattige äger målsman eller närmare anförwandter, som kunde anses förbundne att om dess wärd besörja, åligger att efter omständigheterna och inhemtad noggrann kännedom om den fattiges armod, pröfwa och bestämma, huruvida sådant fattighjon skall å fattighuset intagas, eller tilldelas wist understöd i penningar, spannmål eller wisa matpersedlar, att antingen på en gång eller månadligen eller quartaliter uppåbåras, eller ock i wisa matportioner afhämtas ifrån fattighuset, hwarest för sådant ändamål en större efter behofwet lempad matfokningsanstalt genom Direktionens försorg bör i ordning bringas och öfwerlätas åt den, som kosthållningen i fattighuset om händer har.

§. 28.

Wid bestämmande af understödets belopp, lempadt efter fattighjonets nödtorftigaste behof, bör öfwerwägas, om fattighjonet är gift eller icke, eller har ett eller flere minderåriga eller af kroppsligheten beswärade barn, och i hwad mån en sådan nödlidande kan sjelf genom arbete till eget och de sinas underhåll bidraga.

§. 29.

Är en nödlidandes behof så påträngande, att det innan Direktionens sammankomst bör afhjelpas; äger Ordföranden eller Ryrkoherden för sådant

fattighjon anordna lempeligt understöd i penningar af fattigmedlen, eller annan undsättning, eller ock förordna om dess intagande å fattighuset. Wid Direktionens nästa sammanträde derefter göres anmälan derom, och Direktionen besluter widare, huru med fattighjonet eller dess underhåll skall förhållas.

§. 30.

Minderåriga och wärnlösa barn samt sjuktliga och bräckliga, af fallandesot eller swårare kroppsligheten beswärade fattighjon böra, så widt de kan och omständigheterna medgifwa, emot statlig ersättning öfwerlemnas till wärd och stötsel åt sedliga och wälskända personer, helst på landet, der barnen fårskilt kunna erhålla nödig uppfostran, samt uti landbruk och landmannaslöjder inöfwas.

Har någon eljest upptagit och wärdadt nödlidande, och begär ersättning derföre af fattigwärd-inrättningen; må Direktionen jemwäl pröfwa, om och till hwad belopp sådan ersättning skall ur fattig-kassan bewiljas.

§. 31.

Öfwer wärnlösa barn, som på fattigkassans bekostnad försörjas och uppfostras, tillkommer Direktionen det närmare inseende och den myndighet, som Legohjons-stadgan bestämmer.

Då barn uppnått den ålder, att de kunna i tjenst inträda, eller wid något handtwerk anställas; äger Direktionen derom förfoga, samt om willkoren derwid och tiden för deras wistelse hos fremmande person efter omständigheterna öfwerenskomma.

Öj må fattiga barn öfwerlemnas i tjenst eller såsom fosterbarn till andra än godkände, inom landet bosatte personer, och som till landets innewånare rätteligen höra.

§. 32.

Eho, som till uppfostran utan ersättning eller i tjenst emottager wärnlösa barn, som genom fattigwården åtnjutit underhåll, bör öfwer aftalet derom erhålla Direktionens protokoll. Öj må husbonde sedermera utan Direktionens goda minne barnet ur tjensten wåta eller åt annan öfwerläta. Öj heller är det sådant barn tillåtet, att utan Direktionens bifall ur anwisd tjenst tråda eller till annan ort sig begifwa. Flyttar husbonde sjelf till annan ort; bör hos Direktionen utwerkas tillstånd att barnet med sig föra.

Skriver efterlefnaden här af bör Direktionen hålla noggrant i seende, samt minderåriga och omtydiga barns rätt och bästa i thy fall iakttaga och bewaka.

§. 33.

Huru fattighjon använda det dem bewilljade understöd och sig i lefwer-
net ställa, och huru de till wård, uppfostran eller i tjenst af andra emottagna
barn behandlas, äger Direktionen låta sig underrätta, samt efter omständig-
heterne, och då anledning till anmärkningar förefinnas, förordna om under-
stödet indragande, eller barnens öfwerlemnande till andra personer.

§. 34.

Uppå understöd i penningar, spannmål eller matpersedlar, som ur fattig-
medlen bewilljas, utfärdar Direktionen understödsbref, hwartill blanketter på
fattighusens bekostnad anslås. I hvarje sådant bref upptages fattighjo-
nets namn och ålder, om fattighjonet är gift eller icke, eller har minderåriga
eller sjukliga barn, med deras namn och ålder, jemte underhållets belopp för
hvarje månad eller kvartal. Har någon till omwårdnad emottagit mindre-
årigt barn eller sjukligt fattighjon; utlägges i understöds-brefwet den persons
namn och stånd, som får understödet uppbåra.

§. 35.

Blifwer fattighjon, som wist understöd åtnjuter, försatt i så tryckande
omständigheter, att tillförlit till understödet erfordras; må derom i föreskrifwen
ordning anmälans hos Direktionen, som efter inhemtad noggrann kännedom
om fattighjonets uppförande och lefnadsfätt m. m. pröfwar, huruvida den
sökta tillökningen bör bewilljas. I sådant fall antecknas det tillökta beloppet
å understöds-brefwet.

§. 36.

Förefommer anledning, att understöd för något fattighjon bör innehållas,
eller har fattighjon aflidit; skall fattighus-Inspektoren i förra fallet låta
med understödets betalande anstå, till dess Direktionen derom närmare förord-
nat, och i sednare fallet uti journalen öfwer fattighjonen anteckna den afli-
des dödsdag, hvarom underrättelse af församlingens prästerskap begäres.

§. 37.

Menar fattighjon, att någon orätt wid understödets utbetalning eller el-
jest stett; må derom anmälans hos Direktionens Ordförande, Kyrkoherden i

församlingen, eller Ömbudet i distriktet, som wid Direktionens nästa samman-
träde ärendet föredrager.

§. 38.

Fattighjon tillåtes ej att sitt understöd å annan öfwerlåta. Sker sådant;
ware ogildt, om och understödsbrefwet wore af fattighjonet bortgifwet, eller i
dess wärje ej befinnes. Ej heller må något ur fattighusens bewilljadt under-
stöd, såsom endast ålystade nödlidandes törstiga bergning, för fattighjonets
gäld eller annan sådan orsak tillgripas.

§. 39.

Stads-Läkaren och Stads-Chirurgen äro pligtige, att utan betalning med
råd och läkare-biträde berjena stadens fattige sjuklingar och andra med sjuk-
dom eller kroppslador beswårade fattige, till hwilkas intagande på allmänt
lazarett tillfälle ej finnes. De böra och, då fattighjon i staden eller å fattig-
huset insjukna, på kallelse genast tillstådeskomma, och i öfrigt för de sjukas
läkarewård å fattighuset dageligen göra besök, efter som behöfwet fordrar.
Läkemedel för de sjuka må å fattighusens bekostnad anwisas, hwarwid lif-
wål all nödig och i författningarne påbjuden sparsamhet måste iakttagas.
Fordrar sjukdomen hos sådan nödlidande person långwarigare och kostsamare
kurmethod; bör Direktionen i hvarje fall derom genast underrättas, och
dess närmare förordnande om kostnadernas bestridande inhemtas. Anser Läka-
ren den sjuka böra erhålla särskilt spis från fattighuset; må han anmäla der-
om hos Ordföranden, Kyrkoherden, eller Distrikt-Ömbudet, som derom genast
äger förfoga, och ärendet wid Direktionens nästa sammanträde vidare före-
draga.

Fattighjon, som finnas med venerisk smitta behåftade, få ej hemma wår-
das, utan skola till veneriska kurhuset befordras.

§. 40.

Fattighwårds-Direktionen tillser att fattiga personer, som sakna tillfälle
till arbetsförtjenst, antingen i fattighuset, såwidt utrymmet medgifwer, eller
hos andra personer sysselsättas med arbete. För sådant ändamål äger Direk-
tionen på fattighusens bekostnad efter behof anskaffa nödiga rudimaterier,
om hwilkas ersättande m. m. och arbetets werkställighet i öfrigt Direktionen
efter omständigheterna förfogar.

§. 41.

Den femtonde i hvarje månad eller, om helgedag då inträffar, å nästföregående söknedag utdelar fattighus-Inspektoren de för löpande månaden bestämda understöd, hvarvid en af Direktionens Ledamöter bör tillstådesvara.

En hvar som fattighjelp åtnjuter, och hvarje person, som för fattiga barns eller bräckliga personers vård tillkommer understöd, bör, så framt sjukdom eller annat laga hinder ej inträffar, personligen inställa sig å fattighuset, försedd med understödsbrefwet, för att månadens underhåll uppbära. Är understödet bestämdt att utgå för ett kvartal i sänder; må utdelningen ske den andra månaden i kvartalet, hvarå afwen förskott efter omständigheterna kan lemnas. — Ej må understöd utgifwas till annan än behörig person, hwilken derhos bör understöds-brefwet uppwisa. Understödet belopp skall Inspektoren till fattighjonets underrättelse anteckna å särskild lista, som biläggas och åtföljer understöds-brefwet.

Har understöds-brefwet förkommit; bör derom genast i Direktionen anmälas, och omständigheterna derwid uppgifwas, samt nytt understöds-bref meddelas.

§. 42.

I början af Juni månad hvarje år anställer Direktionen mönstring med alla dem, som fattighjelp i staden åtnjuta eller i fattighuset blifwit intagne, hvarom söndagen förut skall i kyrkorne och desutom i stadens tidningar kungöras. Afwen fattighjonen böra, wid utdelningen af föregående månadens understöd, om den förestående mönstringen af Inspektoren särskilt förståndigas.

§. 43.

Wid denna mönstring skola alla inom staden med understöds-bref försedde fattighjon sig infinna och ej utan giltiga skäl derifrån uteblifwa, wid afwen-tyr att sina understöd efter Direktionens närmare pröfning och godisinnande förlora. — De personer, hwilka inom staden till uppfostran emot betingad ersättning emottagit fattiga barn eller andra fattighjon, må efter omständigheterna anses fritallade att wid årsmönstringen tillstådeskomma, men böra dock foga anstalt derom, att barnen och fattighjonen af andra personer till mönstringen åtföljas.

§. 44.

Wid mönstringen låter Direktionen förekalla fattighjonen efter den förteckning, Inspektoren åligger uppgöra, och undersöker hvarje fattighjons förhållande och belågenhet, och huru de åt fremmande personer emot ersättning

öfwerlemnade wårnlösa barn wårdas och upptuktas: hwarom Distrikt-ombuden, hwilka ej utan laga hinder böra wid sagde tillfälle från Direktionen uteblifwa, skola med nödiga upplysningar tillhandaga. I anledning af sådan undersökning förordnar Direktionen vidare, huruwida bewiljade understöd skola till större eller mindre del eller helt och hållet indragas, eller om något fattighjon under sommaren må kunna med någon mindre fattighjelp wara belåtet, och till hwad belopp sådant understöd, med afseende å fattighjonets lättare försörjande under denna årstid bör utgå. Blifwer underhållet minskadt; antecknas sådant å understödsbrefwet, som återtages, ifall understödet helt och hållet indrages.

§. 45.

Personer i staden, som i tjenst eller utan ersättning emottagit fattiga barn, böra lemna desse tillfälle att wid förberörde mönstring tillstådeskomma, och skola jemwål sjelfwe, så widt sig göra låter, derwid sig infinna, på det Direktionen må kunna undersöka, huru husbönder och fosterföräldrar eller barnen sina ömsesidiga förbindelser fullgjort, och om barnens vård och uppfostran efter omständigheterna annorlunda förordnas.

§. 46.

Hvarje församlingens medlem, som önskar taga kännedom om fattigwården, eller eljest har något om fattige personer och deras försörjande att anmäla, ware obetaget, utom hwad redan uti 26 §. är medgifwet, att årsmönstringen med fattighjonen bewisla.

§. 47.

Då understöd för de å landet inackorderade barn eller bräckliga fattighjon skall uppbåras; bör bewis af ortens presterskap eller annan af Direktionen godkänd person aflemnas deröfwer, att sådant barn eller fattighjon wistas i den anvisade personens hus, och huru det der wårdas eller sjelf i lefwernet sig förhållit. Åro dessa omständigheter af någon Ledamot inom Direktionen kände; må understödet på intygan derom utbetalas: Dock bör behörigt prestebewis ifrån orten, der barnet eller fattighjonet har sitt hemwist anvisadt, inom årets slut aflemnas, och omförmålte omständigheter deruti utredas, såsom ock i hwad helsotillstånd sjukliga och bräckliga fattighjon sig befinna, och huruwida de återwunnit krafter eller till något slags arbete kunna begagnas.

§. 48.

Skulle arf eller annan inkomst, af hvad namn det vara må, tillfalla fattighjon, som å fattighuset är intaget eller annars njuter ständigt understöd; får fattigkassan deraf godtgöras för hvad fattighjonet åtnjutit. Finnes fattighjon wid sin döds innehafwa förut otända tillgångar eller verklig förmögenhet, som till dess bergning under lifstiden bordt förslå; ware allt sådant owillkorligen fattigkassan hemfallet. År qwarlätenskapen ringa, och efterlemnar fattighjonet enklung, enkla eller oförsörjda barn i torftig belägenhet; tillåtes dem att qwarlätenskapen behålla. I annat fall tillfaller den fattigkassan.

§. 49.

Om någon, hvilken såsom wårnlöst barn blifwit på fattigkassans bekostnad utom fattighus wårddad och uppfostrad, och redan är ifrån fattigwården stild, erhåller arf eller kommer i besittning af annan förmögenhet; ankommer det på dess egen erkänsla och godtfinnande, att frivilligt ersätta fattigkassan för åtnjutet underhåll, hwarom Direktionen likwäl må låta sådan person erinra.

IV. Artikeln.

Om stadens fattighus, och hvad angående fattighushjonens wård och behandling m. m. iakttagas må.

§. 50.

Stadens fattighus, med dermed förenade arbetshus och öfriga byggnader, utgöras för närvarande af en numera under N:o 8 och 10 wid Nicolai-gatan i kvarteret Håsten belägen och för fattigwårdens räkning med åttatusen trehundra trettio tre riksdaler sexton skillingar swenska riksgälds-sedlar den 28 Augusti 1823 inköpt gård, som med dertill hörande tomte-tillökning den 29 Maj 1834 blifwit under N:o 291 i Finlands allmänna Brandstods-inrättning försäkrad.

§. 51.

I fattighuset intagas sådane orklösa, swaga eller åldriga personer, hvilka ej kunna sig sjelfwa wårda och sakna all annan utväg att sig försörja. Fattighushjon må ej utan Direktionens anordnande derifrån utskrifwas eller sjelfmant derifrån stilla sig, eller eljest tillåtas att drijwa omkring i staden, el-

ler utan tillstånd på längre eller kortare tid från fattighuset sig aflägsna, eller annorstädes sig uppehålla.

§. 52.

Wårnlösa barn, som fordra styndsamt och tillfälligt biträde, kunna och tillåtas widare i fattighuset intagas, intill dess Direktionen kommer i tillfälle att om deras wård och underhåll annorlunda draga försorg.

§. 53.

Skulle fattighushjon återvinna krafter eller wara till helsan så återställt, att det kan sig sjelf lifnåra; må Direktionen om dess utskrifwande från fattighuset förordna.

§. 54.

Utan särskilt tillstånd må fattighushjon ej emottaga fremmande arbete. Deremot böra de willigt fullgöra de arbeten och göromål, som med hänsigt till en hvars färdighet och kroppskrafter dem åläggas.

§. 55.

Fattighushjon skola föra anständigt och ordentligt lefwerne, hwartill bland annat hör, att ej förnyttat något af den kost dem bestås, och som endast till eget lifsuppehälle får användas, och att ej heller miswårda, hvad af fattighusets förnödenheter eller annan egendom dem anförtros. — I detta afseende, och hvad för öfrigt till bibehållande af god ordning hör, äro fattighushjonen owillkorligen underkastade Inspektorens föreskrifter samt fattigwårds-Direktionens myndighet och inseende. Beträdes fattighushjon, hörande till arbetsklassen, med lättja, uppstufsighet eller oordentligt och liderrigt lefwerne; äger Inspektoren, efter föregången anmälan hos Direktionens Ordförande och med dennes tillstånd, straffa dem med tjenlig husaga och, om de deraf ej låta rätta sig, derom anmäla hos Direktionen, som förordnar efter omständigheterna om deras förflyttande på wiss tid till arbetshuset. Med andra för fattigdom i fattighuset intagne personer, hvilka i sådant fall ej af warningar låta sig rätta, må Direktionen uppå Inspektorens anmälan förfara, eftersom en hvars uppförande förtjenar.

§. 56.

Slåder och annan egendom, som fattighjon wid intagande å fattighuset medföra, skola efter Direktionens närmare förordnande användas eller, på

sått nedanför under §. 84 sågs, försäljas; och Direktionen bestämmer efter godtsinnande den beklädnad, hvarmed fattighushjonen en hvar böra förses.

§. 57.

För personer af olika kön stola stilda rum å fattighuset anvisas, och all oloflig gemenskap dem emellan eller med andra personer sorgfälligt förkommas. Minderråriga barn böra ej i samma rum med sjukliga eller af ålder och krämpor besvärade personer inrymmas. I fattighuset stola jemväl för hvardera könet inrättas särskilda sjukrum, der icke allenast sjuka ifrån sjelfwa fattighuset, utan äfwen andra sjuka personer i staden, som sakna utväg att sig sjelfwa vårda, och till hwilkas emottagande å allmänt lazarett tillfälle ej finnes, böra intagas och åtnjuta tjenlig spis och nödig omvårdnad jemte läkare-biträde.

§. 58.

Kosthållningen både å fattighuset och arbetshuset upplåter Direktionen i ett sammanhang efter föregången entreprenad-auktion till den minstfördrande, dock ej åt någon af de wid fattigvårds-inrättningen anställda personer. Åt den person, som kosthållningen sålunda emottager, må Direktionen, uppå särskilt anhållan och emot nöjaktig säkerhet, anordna lempeligt förskott af fattigmedlen till uppköp af matvaror och andra förnödenheter, att af fattighus-Inspektoren lyftas och kosthållaren tillhandahållas.

§. 59.

Direktionen bestämmer genom särskilt spisordning den kost, som för hvarje dag skall tilldelas de å fattighuset intagne personer. Till nödig kannedom bör derför ett exemplar af spisordningen anslås i det rum, der utspisningen sker.

§. 60.

För att närmare befordra god ordning inom fattighuset, äger Direktionen, i öfverensstämmelse med detta reglemente, uppsätta och till fattighushjonens esterrättelse fastställa wisa ordnings-reglor och anslå ett tryckt exemplar deraf i hvarje af de till fattighushjonen upplåtna rum.

§. 61.

Hvarje morgon skall å wif timma bön å fattighuset förrättas af någon bland fattighjonen, som fattighus-Inspektoren derom anlitar, eller ock af nå-

gon annan af Inspektoren utsedd wärdig person. För öfrigt, och på det de i fattighuset intagne personer icke må sakna tillfälle till andaktsöfningsgar, eller nödig uppbyggelse i kristendom och de stycken dertill höra, bör o-
wilkforligen hwar tredje söndag, och särskilt å böndagar och större högtider, predikan i fattighuset hållas, eller en afhandling i andeliga ämnen uppläsas; hwarutom fattighushjonen wid inträffade swårare sjukdomar böra i andeligt affeende kunna påräkna presterligt besök. Dessa presterliga göromål må utöfwas af den bland Luthersta församlingens ordinarie prester, med hwilken Direktionen derom kan öfwerenskomma, eller i annan händelse af församlingens presterkap i den ordning församlingens Ryrkoherde bestämmer, emot åtnjutande af det i aflönings staten bestämda arfwode.

§. 62.

Direktionens Ordförande och församlingens Ryrkoherde böra låta sig angeläget wara att efterse och undersöka, huru ordning och stid i fattighuset widmakthålles, och i sådant affeende esomoftast besöka fattighuset. I lika ändamål bör Direktionen för hvarje månad utse en bland sina ledamöter, hwilken wid besök under mat-timmarna och andra obestämda tider äger om förhållandet i fattighuset göra sig noggrann underrättad. Om wid sådana besök klagomål anmålås, eller ställda anledningar till anmärkningar ammars förekomma; bör rättelse till oordningars afhjelpande genast widtagas, eller ock anmälan derom wid Direktionens nästa sammanträde göras. Hwarje gång den för månaden utsedde ledamoten besöker fattighuset, bör han göra anteckning derom i spisjournalen, och jemföra de deri för dagen upptagne matportioners belopp med antalet af de fattighjon å fattighuset och i staden, åt hwilka matportioner utdelas, samt anmärka, hwad som tilläfwentyras finnes klanderwärdt. Hwarje annan Direktionens medlem bör äfwen anse sig förbunden, att wid tillfälliga besök å fattighuset taga noggrannare kannedom om tillståndet derstädes och anmärkta oordningar till rättelse befordra.

§. 63.

Wisar fattighushjon ordentlighet i lefwerne och handling, och derjemte med särdeles slit och omtanka werkställer ombetrodda arbeten och göromål; må Direktionen med någon lempelig belöning uppmuntra och tillfredställa sådant fattighjon, eller dess betryckta ställning annorlunda i någon mån lindra. För öfrigt äger Direktionen låta tilldela fattighjon, så wäl inom som utom fattighuset, någon ringa andel af deras arbetsförtjenst, eftersom en hvars större eller mindre arbetslit och omtanka förtjenar.

§. 64.

Will någon af församlingens medlemmar eller annan fremmande person lemna fattighjonen gäfvor, eller på sin bekostnad dem annars undfåga; bör Ordföranden eller Kyrkoherden derom underrättas och rådfrågas, och den föreslagne gäfvor eller undfågnaden ej, annorlunda, än efter gemensam öfverenskommelse, fattighjonen tilldelas.

V. Artikeln.

Om tiggeriets förekommande och personers insättande och behandling å fattigwårdens arbetshus.

§. 65.

Genom fattigwårds-inrättningen i staden är för fattiga personers och wårnlösa barns wård och flötsel sorgfälligt anordnad. Allt bettlande och kringwandrande af tiggare i husen och på gatorne wåre derföre allwarligen förbjudet. — Innewanarne sjelfwe må således ej heller genom olemkelig medlidksamhet och allmosors utdelande åt sådane tiggare motverka fattigwårdens ändamål.

§. 66.

Till tiggeriets hämmande bör Poliskammaren i staden jemwät medverka samt tillhålla Polis-uppsyningsmän och betjente wid ansvar, att gripa och införa Poliskammaren inställa bettlande personer, hwar helst i staden emot tiggare utdöwa. Desutom äger fattigwårds-Direktionen, om så erfordras, antaga och aflöna wisa personer, för att anhölla tiggare och dem antingen införa Poliskammaren eller Direktionen inställa.

§. 67.

Minderårige barn, som kringwandra bettlande, må Direktionen låta efter omständigheterna genom tjenlig åga eller annan lempelig åtgärd afhålla ifrån kringstrykande å gator och i husen, samt öfwerlemnna dem till föräldrar, målsmän eller närmare anförwandter, som kunna anses pligtige att dem försörja, eller till dem, som uppå Direktionens anmodan eller eljest åtagit sig barnens underhåll och wård. Om sådana barn sedermera anträffas bettlande,

stola de, hwilka barnens wård ålegat, uppkallas å Poliskammaren, samt efter omständigheterna och Poliskammarens närmare bepröfwande dötfällas till två rubel silfwer, att delas lika emellan angifwaren och fattig-kassan eller, wid bristande tillgång, såsom andra vites-böter umgås.

De till Finska Sjö-Equipaget hörande matrosers eller andra i staden förlagda Finska soldaters barn, som finnas i staden bettlande, må på lika sätt behandlas, och stola öfwerlemnas till föräldrarne med anmälan hos deras Befäl att söka enligt författningarne sådant ostick förekomma; hwarom Fattigwårds-Direktionen, i händelse barnen med bettlande ej upphöra, äger göra anmälan hos Guverören i Lånet, på hwilken det sedan ankommer, att genom sakens framställning å vederbörlig ort befordra nödig rättelse härutinnan.

§. 68.

Enahanda vite och ansvar, som i föregående §. utsatt är, äger Poliskammaren i allmänhet ålägga den, som öfrer någons föregifna fattigdom utgifwer bewis, för att till allmosors insamlande i staden begagnas, eller i sådant ändamål uppsätter böneskrifter eller med sådana skrifter kringwandrande i staden och allmosors uppbärande beträdes. Hwad sålunda blifwer insamladt, tillfaller fattig-kassan.

I synnerliga fall, såsom då någon genom wäld eller annan olyckshändelse oförmodadt blifwit bragt i armod och fattigdom, och måste öfwerlemnna sig åt medlidande menniskors hjälpsamhet, må dock undantag häri åga rum och efter omständigheterna annorlunda försaras.

§. 69.

Fördrifftar sig någon att hindra tiggares gripande, eller wid sådant tillfälle hjälper dem att undankomma, eller dem annars dölsjer, eller och på hwarjehanda sätt söker befordra fattighjones oöfsliga afwikande från arbets- och fattighuset; wåre tilltalad införa Poliskammaren i staden och dötfäld till fem rubel silfwer eller mindre efter omständigheterna, till delning emellan angifwaren och fattig-kassan, eller att wid bristande tillgång såsom andra vites-böter affittas.

§. 70.

Tiggare, som inställas för Poliskammaren eller fattigwårds-Direktionen, och finnas tillhöra fremmande församling, stola öfwerlemnas till Guverören i Lånet, att widare till sin hemort befordras. Om deras underhåll må Direktionen emedlertid besörja, och angående ersättningen derföre begära Guverörens lagliga åtgärd.

Wid allmän hungernöd eller annan sådan tillfällighet, då bettlande personer ifrån landet söka sig arbete eller underhåll, må Guvernören derom förfoga, efter som allmänna ordningen och omständigheterna i öfrigt fordra.

§. 71.

Anhållna tiggare, som tillhöra någon af stadens församlingar och ej kunna räknas till minderåriga barn, skola anmälans till intagande å fattigwårdens arbetshus, och Direktionen äger åläggas dem, som första gången med bettlande beträdas, att der arbeta i sex, andra gången i tolf och sedermera hwarje gång i trettio dagar. Åtnjuta sådana bettlande personer underhåll utom fattighuset, eller uppbåres ifrån fattigwårds-inrättningen särskilt understöd af fremmande personer för sådana fattighjons wård; indrages understödet för den tid de å arbetshuset qwarhållas, och de, som åtagit sig fattighjonens underhåll och ej afhålla dem ifrån bettlande, må efter förekommande omständigheter tilltalas inför Polis-kammaren och bötfällas, såsom uti 67 §. i lika fall sägs.

§. 72.

Fattiga personer, som ifrån fattighuset emottagit råmnen eller annat att hemma hos sig förarbetas, och sådant gods förslingra eller ej tillbörligen vårda, kunna jemwäl af Direktionen åläggas att med arbete å arbetshuset, under wiß efter omständigheterna lempad tid, godsets wärde aftjena.

§. 73.

Direktionens Ordförande förordnar, uppå anmälan af Inspektoren å fattighuset, om hwarje å arbetshuset insatt persons lösgifwande efter arbetstidens utgång, och Direktionen bestämmer widare, huru med sådant arbetshjon skall förhållas, och om dess underhåll i något måtto kommer att af fattigwårds-inrättningen besörjas.

§. 74.

Arbetshjon äro under wistelsen i arbetshuset underkastade Fattighus-Inspektorens lydno samt fattigwårds-Direktionens myndighet och inseende. Gensträfwige, uppstudsige, lättjefulle eller liderliga arbetshjon kunna, i följd deraf, med tjenlig husaga bestraffas eller till strängare arbete enskilt hållas; hwarutom på Direktionens bepröfwande ankommer, huruvida sådant arbetshjon, efter förloppet af dess bestämde arbetstid, skall ifrån arbetshuset utgå, eller der på obestämd tid tills widare qwarhållas. För sådant arbetshjon må ock den dagliga matportionen efter omständigheterna förändras.

§. 75.

De å arbetshuset insatte personer skola syfelfättas med sådant arbete, som Direktionen, efter närmare öfwerläggning, finner för inrättningens bästa och ändamål nyttigt, och genom särskilt arbets-ordning dem förestifwas bdr. Inkomsten af deras arbeten tillfaller oafkortadt fattigwårds-inrättningen.

§. 76.

Arbetshjonen skola infiana sig i fattighuset hwarje morgon wid bönen förrättande, äfwen som å sön- och högtidsdagar, då predikan der hålles. Särskilt skall Direktionen för dem uppsätta wiße ordnings-reglor och äfwen en spisordning, lempad i wißt förhållande till spis-ordningen för fattighushjonen, samt till nödig känedom låta i arbetshjonens rum anslå både ordnings-reglorne och spis-ordningen.

VI. Artifeln.

Om Fattighus-Inspektoren och dess besättning.

§. 77.

Fattighus-Inspektoren får begagna fria rum å fattighuset jemte nödig wedbrand, och erhåller till skrifmaterialier wiß summa penningar, hwars belopp Direktionen för året bestämmer och till honom utanordnar. Fattighus- och arbetshjonen skola tillhållas, att, så wißt de förmå, sjelfwe förrätta sådana syflor, som för bibehållande af renlighet och ordning inom fattighuset erfordras, samt ombesörja gång- och sängslåders twättning m. m. dylikt, hwarom Direktionen, enär så fordras, må närmare förordna. För öfrigt äger Direktionen tillåta Inspektoren att efter behof, på fattigwårdens befestnad, antaga och släppla särskilt betjening och tjenstefolk. Om deras kosthållning må Direktionen med kosthållaren öfwerenskomma och wanlig årslön dem bewilja.

§. 78.

Närmaste tillsynen å fattig- och arbetshuset tillhörer Inspektoren, som skall waka öfwer ordning och siß detsådes och tillhålla de der insatte personer, att föra ordenligt och sißa lefwerne och att fullgöra, hwad dem förestifwet är, såsom ock för öfrigt om de sjukas wård och slöfset draga försorg.

Om aslidne fattighushjons jordfästning föranstaltar Inspektoren, på sätt om andra fattigas begrafning ofwänföre sagdt är. Dock är det aslidne fattighjons anhöriga ej förment att om begrafningen besörja, då kostnaden för liflista och transport må af fattig-kassan bestribas, isfall anförwandterne ej kunna dertill stäligen förbindas.

§. 79.

Inspektoren är Direktionen ansvarig dertföre, att brännvin och andra starka drycker till arbets- och fattighushjonen ej utdelas, och att kosthållaren, fattighushjones tjänstefolk och andra personer, som dermed beträdas, wara hos fattigwårds-Direktionen angifne för att vidare tilltalas wid Polis-kammaren, som äger ålägga den brottslige lika ansvar med den, som förleder annan till dryckenskap. Stulle Inspektoren i tillsynen härutinnan wisa efterlåtenhet, eller eljest tillåta dylikt ostid, eller ock sjelf dertill bidra; må Direktionen efter omständigheterna, till fattig-kassans förmån, innehålla hans lön för en till tre månader, eller honom ifrån tjensten ställa, och i öfrigt till ansvar befordra.

§. 80.

Wid hwarje månads sammanträde aflemnar fattighus-Inspektoren till Direktionen förteckning på alla dem, till hvilka Inspektoren, enligt föreskriften i 41 §, för den förflutna månaden utdelat understöd, hwars belopp för hwarje person bör upptagas i förteckningen, som bestyrkes af den wid utdelningen närvarande Ledamot.

§. 81.

Wid utdelningen af fattighjones inom och utom fattighuset, äfvensom arbetshjones spis, skall Inspektoren noggrannt tillse, att sund och wäl tillagad föda af den bestämda spis-ordningen för hwardera inrättningen bestämmer, dem tillhandahållas, och att underslef derwid ej får äga rum; hwarom, i händelse stål till anmärkningar förekomma, i Direktionen eller hos Ordföranden bör anmälas.

§. 82.

Så wäl öfwer de fattighjon, åt hvilka matportioner i staden utdelas, såsom ock öfwer fattighjonen i fattig- och arbetshuset skall Inspektoren föra särskilda journaler, så inrättade, att de fattigas namn deri upptagas och alla matportioner wara enligt formulärer, dem Direktionen meddelar, till belopp för hwarje dag och hwar månad särskilt utförda och sammanräknade. Dessa journaler böra wid Direktionens månadliga sammanträden till granskning och

påteckning förete; hwarefter Direktionen utanordnar betalning för den utgångne månadens kosthållning.

§. 83.

Utom dessa journaler skall Inspektoren både öfwer arbets- och fattighjonen upprätta särskilda förteckningar, hwaruti noggrannt bör antecknas hwarje persons namn i den ordning de inkommit, med de förändringar, som under deras wistelse i fattig- och arbetshuset med dem inträffat, och huru de sig förhållit, såsom ock när de ifrån inrättningen utgått eller aslidit.

§. 84.

De kläder och persedlar, som fattighjon till fattighuset medföra, och den egendom, som efter aslidne personer tillfalla fattigwårds-inrättningen, skall Inspektoren i löpande förteckning upptaga, och så widt de ej för inrättningens behof användas, efter Direktionens närmare föreskrift, låta på auktion försälja, samt protokoll dertföre, jemte behållna auktions-medel, till Kassören emot qvittens aflemna, för att i dess räkenskaper observeras.

§. 85.

Öfwer inköpt spannmål och andra matförräds-artiklar samt upphandlade rudimaterier och effekter, som till förarbetande åt fattig- och arbetshjon utlemnas eller annars erfordras, åligger Inspektoren att hålla noggrannt wård samt tillse, att hwad som blifwer levererad, warer efter Direktionens föreskrift använt; hwarföre särskilt redowisas skall. Huru med upphandlingen af sådana waror och effekter m. m. skall förhållas, förordnar Direktionen, allt efter som inrättningens bästa fordrar.

§. 86.

Det tillhör Inspektoren jemwäl, att föra fullständig förteckning öfwer alla fattighusets inventarier, hvilka af en utaf Direktionen utsedd Ledamot jemte Sekreteraren böra en gång om året öfwersees och inventeras. Instrumentet dertföre, som bör utwisa, hwad af dessa persedlar blifwit använt, samt ännu kan användas, eller såsom obrukbart anmälas till afskrifning eller försäljning, skall sedermera till Direktionens granskning inlemnas.

§. 87.

Inspektoren värderar själfrva fattighuset med dertill hörande byggnader, samt ombesörjer allt hwad des ekonomiska förvaltning rör. Kostnaderna dertill uppgifvas för fattigwårds-Direktionen, som, efter närmare undersökning i förekommande fall om uppgifna behof, utanordnar nödige medel att i förskott, eller på sätt Direktionen finner godt bestämma, hos Kaspören lyftas.

§. 88.

Wid Direktionens sammanträden skall Inspektoren uppvakta samt Direktionens bud och besikningar verkställa, såsom ock i öfrigt efterkomma, hwad enligt detta reglemente*) honom åligger, och Direktionen eller Drdsföranden angående fattigwårdens angelägenheter finner godt förordna.

§. 89.

För sin förvaltning skall Inspektoren årligen redowisa och denna redogörelse, med tillhörande verifikation, för det förslutna året till Direktionen aflemna inom medlet af Februari månad året derefter, för att Kaspören tillställas och i des bokslut observeras.

VII. Artifeln.

Om Fattig-Skolan.

§. 90.

För att kunna bibringa fattiga, å fattighuset intagne eller genom fattigwården underhålla barn nödig undervisning, lempad efter deras behof för framtiden och öfriga omständigheter, åger fattigwårds-Direktionen, så widt de kan, öfwerenskomma med föreståndarne för den i staden inrättade Elementar-skola, att sådana barn i berörde ändamål der emottaga. Möta sådana hinder, att barnen der ej så inträde; ankommer det på närmare öfwerläggning wid allmän kyrkostämman, att utfinna medel till en fattigskolas inrättande i sammanhang med fattighuset, och huruvida den bör så utwidgas, att jemwål andra medellösa föräldrars barn der kunna erhålla undervisning.

*) Jfr §§. 20, 21, 27, 36, 41, 42, 44, 45, 51, 54, 55, 56, 57, 58, 61, 73, 74, 75, 76, 125.

§. 91.

Till Lärare i fattigskolan åger Kyrkoherden i Luthersta församlingen hos Direktionen föreslå den han anser dertill lempelig. Efter inhemtad närmare kannedom om den föreslagne eller annan till denna besättning fallen och stidlig person, må Direktionen utnämna den, som i sådant afseende kan godkännas. Skol-lärarens löneförmoner åga församlingens medlemmar på Kyrkoherdens och Direktionens framställning bestämma. I öfrigt får han begagna fria rum å fattighuset och nödig wed till eldning, och erhåller, efter Direktionens anordnande wist belopp af ljus för eget behof och för skolrummen.

§. 92.

Fattigskolan står i allt, hwad som hör till undervisningen derstädes, under tillsyn af församlingens Kyrkoherde, som, i samråd med Direktionen, bestämmer tiden för läsningarna samt hwad till bibehållande af god ordning i skolan för öfrigt må tjena, såsom ock hwilka fattiga barn, utom dem, som åtnjuta fattigwårdens understöd, må i fattigskolan emottagas.

§. 93.

Undervisning skall meddelas uti innanläsning och första grunderna i allmänna och för mindre bemedlade folk-klasser nödiga kunskapsgrenar, samt förnämligast uti religion och des hushållsstycken, såsom uti skrifwande och räknande. — Till någon mera omfattande undervisning af egentliga wettenskapen och fremmande språk kommer skolans verksamhet ej att utsträckas. Skulle likwål fattigskolans barn anses böra undervisas uti wispa slöjder eller handarbeten; beror regleringen deraf, stild ifrån den egentliga skol-undervisningen, af församlingens närmare bestämmande.

§. 94.

Alla strängare kroppsstraff i fattigskolan ware uttryckeligen förbudne. De barn, hwilka för wisad motsträfwighet, försummelse eller annat ej af warningar låta rätta sig, skola genom tjenlig aga eller annan lempelig bestraffning hållas till lydnad och hörsamhet.

§. 95.

Med barnen i fattigskolan skall offentlig examen årligen verkställas af Skol-läraren, i öfwerwaro af fattigwårds-Direktionens Drdsförande och församlingens Kyrkoherde och öfrige medlemmar, som önska densamma biwista,

hvarom i stadens kyrkor kungöres och annons i tidningarne skall införas. På framställning af Skol-läraren eller Kyrkoherden, må fattigwårds-Direktionen tilldela de slitigaste och sedligaste eleverne wispa beldningar i böcker, strifmaterialier eller råtentaslor, med mera dylikt, men icke i penningar, såsom och åt de mest behöfwande barn i fattigskolan låta efter förtjenst utdela nödiga klöplagg; dock att all nödig sparsamhet härvid iakttages och öfverflödig utgift undwikes.

§. 96.

Finnes Skol-läraren i sin befattning försumlig, eller förhåller han sig i lefwerne eller disciplinens behandling otillbörligt, må Kyrkoherden sådant honom allvarligen förhålla. Är förseelsen af swårare bestoffenhet och betänkligare art; anmälas derom i fattigwårds-Direktionen, som efter omständigheterna meddelar Skol-läraren warningar, indrager hans lön på wisst tid eller skiljer honom från sin befattning. Finnes han eljest dertill oficklig, eller mindre fallen; ware jemwål från befattningen stild.

§. 97.

Om utgifterna för fattigskolans underhåll, och hwad till dess ekonomi hörer, förordnat fattigwårds-Direktionen, i öfwerensstämmelse med de föreskrifter, församlingens medlemmar wid allmän kyrkostämma må hafwa meddelat. För öfrigt åger fattigwårds-Direktionen i samråd med Kyrkoherden, efter förekommande omständigheter, öfverlägga och till församlingens bepröfwande öfwerlemnna, huruvida någon förändring med omförmålta skola eller undervisningen der framdeles må blifwa nödig.

VIII. Artifeln.

Om de till fattigwårdens förvaltning hörande donationer och öfriga tillgångar, och hwad till dess årliga inkomster skall räknas.

§. 98.

Under WÅRE Höga besök i Helsingfors år 1830 hafwe WJ i näder låtit med tjugutusen rubel banko assignationer för fattigwårdens räkning inlösa tvåhundra aktier i Societetshuset, hwilkas värde således utgör en fond för fattigwårds-inrättningen.

§. 99.

Litaledes hafwe WJ, jemte WÅRE GEMÅLE, wid Wårt besök i Helsingfors år 1833 i näder förarat till stadens fattige en summa af åttatusen rubel banko assignationer, som sedermera äro till fattigwårds-Direktionen aflemnade.

§. 100.

Bland de flere till fattigwårdens förvaltning öfwerlemnade donationer, äro de, hwilka för wispa ändamål och eftergifna föreskrifter skola handhafwas, följande:

1:o Handlanden Adolf Fredrik Sierck har uti testaments-författning af den 11 Julii 1822 förordnat, att af sextusen rubel banko assignationer skulle årliga rāntan å hans dödsdag, som inträffat den 7 December 1826, utdelas till behöfwande af borgareståndet sålunda, att sex af dem skulle undfå femtio och den sjunde sextio rubel banko assignationer.

2:o Kapitenen Wilhelm Elg har uti gåfwobref af den 4 April 1823, under åberopande af sin faders Åfseforen Wilhelm Elgs före dess den 17 Februari samma år timade döds gjorda förordnande, öfwerlemnadt till fattigwården femtusen riksdaler swenskt banko, att under namn af Elgsta Gonden pour les pauvres honteux förwaltas, och hwaras rāntan omöfkorligen borde årligen, på Åfseforens dödsdag, fördelas lika emellan de mest behöfwande af bemålte fattige.

3:o Handlanden J. P. Chrogelius har den 16 Maji 1829 till fattigwårds-Direktionen öfwerlemnadt tvåtusen rubel banko assign., såsom grundfond för en blifwande barnhus-inrättning i Helsingfors stad, och förordnat, att dessa medel under namn af Barnhus-Inrättnings-Gonden, skulle bokföras och utlånas, och att endast årliga rāntan häraf finge användas till fattiga barns underhåll och delas på ett mindre antal barn så, att ändamålet eller deras fullkomliga bergning måtte winnas.

4:o Handlanden Carl Siercken har den 1 Mars 1832 genom testamente förordnat, att rāntan af tvåtusen riksdaler swenska riksgäldssedlar, som efter hans den 17 Maji 1835 timade döds blifwit till fattigwårds-Direktionen aflemnade, skulle årligen på hans dödsdag utdelas till lika belopp emellan trenne enkör af handelsståndet.

§. 101.

Öfverflöda tid efter annan för fattigas underhåll utan närmare bestämmande gjorda donationer och andra, såsom fond för fattigwårds-inrättningen, insluta medel äro följande:

1:o Genom gäfvobref af den 11 Mars 1805 hafwa Kommerse-Rådet Johan Sederholms arfwingar till nödstållas och behöfwandes understöd och lättnad, förarat, såsom fond för en blifwande fattigwårds-inrättning i Helsingfors, Ettusen riksdaler swenska riksgäldsfedlar, att behörigen förräntas och förwaltas af församlingens Ryrkoråd, som i följd deraf, under den 3 Februari 1816, öfwerlemnadt till fattigwårds-inrättningen ett kapital af Ettusen riksdaler swenskt banko.

2:o Genom testaments-författning af den 31 Oktober 1807 har Kommerse-Rådet Nathanael Heidenstrauch förarat till stadens nödlidande innewånare femhundra riksdaler swenskt banko, som efter hans död blifwit den 6 Maj 1824 till fattigwårds-Direktionen aflemnadt.

3:o Werkelige Stats-Rådet J. A. Ehrenström har ifrån år 1812 inbetalt ränta å en utlofwad donation, Ettusen rubel banko assign. hwilket kapital bemålte Werkelige Stats-Råd sedermera den 10 Juni 1824 till Direktionen inbetalt.

4:o Öfwerste-Löjtnanten C. J. Nordenstram har, uti gäfvobref af den 31 December 1812, förbundit sig till en donation af Ettusen rubel banko assign. och deraf betalt ränta till år 1821, då kapitalet blifwit af Öfwerste-Löjtnanten till Direktionen aflemnadt.

5:o Audifören Jakob Daniel Weckström har uti bref den 7 Januari 1813 utkast sig att till de fattigas understöd utgifwa, såsom donation både af honom och hans förut aflidne broder, Gålt-Kamereraren Johannes Weckström ett kapital, stort tretusen femhundra riksdaler swenska riksgäldsfedlar, hwilka uti Senatens Dom af den 15 December 1829 blifwit ifrån J. D. Weckströms dö fattig-inrättningen tilldömda, och den 4 Februari 1830 kommit fattigwårds-Direktionen tillhanda.

6:o Enligt Konungens i Sverige CARL XIII: s Skrifwelse af den 30 Juni 1815, hafwa de af Grimurare-Lögen i Helsingfors besparade fonder blifwit till fattigwårds-inrättningen öfwerlemnade; i följd hwaraf tid efter annan influtit, utom årligt arrende för en trädgård, sammanräknadt ett kapital af fyratusen sjuhundra riksdaler swenska riksgäldsfedlar och Ettusen femhundra rubel banko assignationer.

7:o Genom insamlingar hos Lutheriska Församlingens medlemmar har till fattigwårds-Direktionen blifwit den 31 December 1815 öfwerlemnadt ett kapital, till fond för fattigwården, af sjuhundra femtio riksdaler swenska riksgäldsfedlar och tretusen trehundra tjugofem rubel banko assignationer.

8:o Den af Lutheriska församlingens Ryrkoråd förwaltade fattigkassa, bestående af utlånade kapitaler, utom kontanta nu mera använda medel, har den 3 Februari 1816 blifwit till fattigwårds-Direktionen öfwerlemnadt, hwarefter de utlånade kapitalerne äro, till ett belopp af Ettusen etthundra femtio riksdaler swenska riksgäldsfedlar och femhundra rubel banko assignationer indrifne.

9:o Genom nådig Skrifwelse af den 14 Maj 1816 har blifwit förordnad, att s. d. Sweaborgs skole-fattigwårds och arbets-hus-inrättningsfond skulle till allmänna fattigwårds-inrättningen i Helsingfors öfwerlätas, att efter föreskrift förwaltas. Och hafwa sedermera de försänta derupå gifna skuldsedlar blifwit inlösta, för hwilka, utom betydliga räntor, influtit femtusen åttahundra femtio riksdaler swenska riksgäldsfedlar.

10:o Kommerse-Rådet Lars Johan Sederholm har uti förbindelse af den 3 Augusti 1816 förarat och sedermera inbetalt femhundra rubel banko assignationer, att af fattigwårds-Direktionen förwaltas.

11:o Till de fattiga i Helsingfors har Majoren Carl Otto af Forselles år 1816 förarat Ettusen rubel banko assign. att efter fattigwårds-Direktionens godsiinnande disponeras.

12:o Genom gäfwobref af den 5 November 1816 hafwa vice Amiralen C. O. Cronstedt, Öfwersten J. H. Gutoffsky samt Krigs-Rådet C. P. Nyberg öfwerlemnadt till fattigwårds-Direktionen, de twenne förstnämnde Ettusen rubel hwardera, och Krigs-Rådet Nyberg femhundra rubel banko assign. såsom stående kapital, hwaraf årliga räntan skulle, under Direktionens uppsigt och wård, användas för att meddela fattiga barn fri undervisning i salighetsläran, i läsande, skrifwande och räkande och jemwål i nyttiga handa-slöjder.

13:o Sjö-Tulls-Waktmästaren Johan Moberg har uti testaments-författning af den 13 December 1819 förordnat, att hälften af behållningen i hans dö skulle, efter verkställd utredning, till stadens fattigwårds-inrättning öfwerlemnas; i följd hwaraf Direktionen sedermera, såsom stående kapital, uppburit åttahundra fertiosex riksdaler trettiotwa stillingar swenska riksgäldsfedlar och fyrahundra femtiofem rubel banko assignationer.

14:o Werkelige Stats-Rådet P. Demidoff har år 1836 till de fattiga i Helsingfors förarat en summa af femtusen rubel banko assign. hwaraf twätusen femhundra åttatio rubel genast blifwit utdelade, och

återstoden, tvåtusén fyrahundratjugu rubel förblifwit såsom kapital under fattigwårds-Direktionens förvaltning.

Öfwer donationer, som till de fattigas förmån framdeles tilläfwentyras göras, och till fattigwårds-Direktionens förvaltning öfwerlemnas, skall Direktionen upprätta särskilt förteckning, hwari fullständigt upptages donationernas beståfvenhet.

§. 102.

Genom testamentarisk författning af den 20 Augusti 1798 har krono-bränneri-Bokhållaren Carl Gustaf Länell, till förmån för Helsingfors stads fattige, donerat tretusen trehundra trettiotre riksdaler sexton stillingar swenska riksgälds sedlar, hwaras rântan på hans dödsdag (den 23 Februari) skulle fördelas emellan stadens fattige: Och borde kapitalet af församlingens kyrkoråd och på dess ansvar, emot föreskrifwen säkerhet, utlånas och Stads-Kapellanen öfwer rântans fördelning wid kyrkorådet föra protokoll, samt för beswäret derwid och rântans indrifwande, såsom och till nödiga utgifter, erhålla i årligt arfwode tjugu riksdaler, utgörande rânta å de till kyrkorådets wård i sådant afseende särskilt öfwerlemnade trehundra trettiotre riksdaler sexton stillingar swenska riksgälds sedlar.

§. 103.

Till bestridande af fattigwårdens utgifter och kostnader för året, har fattigwårds-inrättningen att uppbåra, utom rântan för utestående kapitaler, följande inkomster:

1:o Wiß andel af den till fattiga barns uppfosttran å kronans stat anslagne fyrationde-tunnespanmålen eller deremot swarande penningesumma, som kan tillfalla församlingens fattige barn, enligt den fördelning Guvernören i Länet låter uppgöra, och om hwaras belopp fattigwårds-Direktionen bör skrifteligen underrättas.

2:o En åttiondedels procent af qwarlätenskapen efter aflidne, under stadens jurisdiktion lydande personer enligt verkställda bouppteckningar.

3:o De fattigas enligt Lag och särskilda författningar tillkommande lott i böter och sakören samt deras halfwa andel i uppbördestämme-böter.

4:o Qwarlätenskapen efter aflidne fattighushjon eller andra personer, som ständig hjälp af fattigwården åtnjutit, på sätt i 48 §. öfwanföres sågs.

5:o All förtjenst, som enligt föreskriften uti 63 §. tillfaller fattigwårds-inrättningen för det arbete, som å fattiga eller arbetshuset eller af de genom fattigwården underhållna personer förrättas.

6:o Wiß fattig-afgift såsom frivillig gåfwa af dem, hwilka i Helsingfors stad winna burskap eller borgarerätt.

7:o Insamlingar för de fattige wid bröllopp och barndop inom Luthersta församlingen.

8:o Inkomster af årliga kollekter, som till de fattigas förmån i församlingens kyrkor uppbåras, eller eljest under gudstjenst genom hafwarne de fattiga tillfalla.

9:a Den afgift, som för de inom stadens område privilegierade offentliga biljarder, enligt privilegii-brefwens innehåll, årligen bör till de fattige erläggas.

10:o Inkomsterne af konserter, assembléer och flere dylika lustbarheter, som anställas till förmån för fattiga, hörande till fattigwårds-Direktionens omwårdnad.

11:o Frivilliga gåfwor, som genom insättning i fattigbörne inslyta, eller annars blifwa, utan att utgöra egentliga donationer eller stående kapitaler, till fattigas understöd aflemnade.

12:o Särskilt afgift af en rubel silfwer — för hwarje offentlig lustbarhet, assemblée eller maskerad, som emot inträdes-afgift uti stadens societetshus eller annorstädes inom stadens område anställas, — för hwarje spektakel, som emot betalning å härwarande theaterhus eller annorstädes i staden gifwes, och för hwarje representation, som resande musik-idkare, konstnärer, theatertrupper, lindansare, med flere sådana personer, tillåtas att emot inträdes-afgift å kungjorda dagar eller terminer gifwa allmänheten.

13:o Likaledes en afgift af en rubel silfwer, råknad för en månad eller kortare tid, af kringwandrande talspelare, musikanter, med flere personer, hwilka med Polisens tillstånd på gator, i husen eller eljest för penningar ådagalägga färdighet i handgrepp eller förewisa sålsynta djur, natur-alster eller andra mindre wanliga föremål, såsom och af utländska tandläkare, porträttmålare, gipsmakare, gravörer och dem, som sälja gravurer, glasarbeten och dylikt.

14:o Särskilda fattigafgifter af tjenstehjon och andea till den arbetande klassen hörande personer öfwer femton år, samt af gesäller; kommande denna afgift att för hwarje mansperson utgå med tjugufem och för qwinsperson med femton koppek silfwer, samt i förekommande fall påföras måstare, husbonde eller matmoder, som må afstånga afgiften på den skyldiges årelön eller arbetsförtjenst.

§. 104.

Hwad till fattigförförningsanstalterna, utöfwer räntor och nu uppräpnade inkomster må erfordras, äger fattigwårds-Direktionen uttaxera:

1:o Hos alla i staden bosatte Embets- och Tjenstemän och alla dem, som å finsk stat eller wid allmänna inrättningar åtnjuta löner, pensioner och årliga arfwoden, af hwad namn och bestäffenhet de wara må, eller andra allmänna, i eller utom stat bestämde inkomster.

2:o Hos stadens af Magistraten till wisfa skatt- eller näringsören taxerade handlande, borgare, näringsidkare och handwerkare, såsom ock hos andre, dem Direktionen äger, för beräkningen af fattig-afgiften, påföra wißt öretal, lempadt i behörigt förhållande till andra med skatt- eller näringsören belagde personer, efter en hwars handtering, eller efter den näring han för sin utkomst inom staden eller dess område under längre tid af året idkar.

3:o Hos enskille gårdsägare utan undantag, äfwen om de, såsom hörande till föregående tvenne klasser, i fattigafgiften deltaga, och

4:o Hos öfrige i staden boende, till församlingarne hörande ståndspersoner och handelsbesjente, med flere, som icke äro gårdsägare eller kunna hänföras till förnämnde tvenne klasser, och ej blifwit uti 106 §. från fattigafgift fritagne.

§. 105.

Wid fördelningen af fattig-afgiften emellan dem, som höra till de trenne första klasserne, bestämmes det förhållande, att **ett hundra tjugu** Rubel sifwer i årlig lön och arfwode, pension eller annan i penningar uträknad inkomst, som i och för publik tjänst uppbäres, beräknas uppå ett borgerligt skattöre eller deremot svarande näringsören. På lika sätt anses ett gårdsöre för dem, som äga gård eller annan fastighet, utom afseende om de jemwål annorlunda i fattigbewillningen deltaga: härifrån dock undantagne kronan, staden och publika verk för de hus, plantager och anläggningar, som dem tillhöra eller af dem begagnas. — De enligt föregående §. till fjärde klassen hörande personer må Direktionen, med noggrann uppmärksamhet derå, att inga andra af församlingens medlemmar blifwit för sin enskilda eller ej uppgifna förmögenhet till fattigafgift taxerade, påföra någon efter omständigheterna och behörig klassifikation jemkadt ringa afgift.

§. 106.

Från personell fattigbewillning befrias:

1:o Alla i tjänst warande och till de i staden förslagde finsta eller rykta trupper hörande militärpersoner för de löner och förmåner de i och för dessa sina betäckningar åtnjuta; äfwen som alla wid dessa korpsen anställda civila tjenstemän, som ej å finsk stat aflönas.

2:o Alla i sjömanshuset inskrifne skeppare, hwilka ej äro gårdsägare eller idka särskilt handelsrörelse, och öfriga till sjömanshuset hörande sjöfolk.

3:o Alla, som efter fattigwårds-Direktionens närmare bepröfwande, för fattigdom och mindre tillgångar ej kunna någon fattigafgift stäligen åläggas.

4:o Alla de som af fattigwården försörjas.

IX. Artikeln.

Hwad angående uppbörden af fattigwårdens inkomster och fattigbewillningen iakttagas skall.

§. 107.

För de fattigwårds-Inrättningen tillhörande aktier i societetshuset äger fattigwårds-Rådören uppbära, hwad som enligt societetsbolagets liquid öfwer redowisningen för husets förvaltning på sagde aktier för året kan sig belöpa, och hwilket med utdrag af sagde liquid styrkas bör. För öfrigt tillhör det fattigwårds-Direktionen att, intill dess öfvermålte aktier med fördel kunna försäljas och till grundkapital omsättas, wid förefallande tillfällen bewaka fattigwårds-inrättningens rätt och bästa, i hwad dess andel i societetshuset rör.

§. 108.

För att kontrollera uppbörden af den fattigprocent, som ifrån aflidne personers sterbhus bör utgå, åligger det ej allenast församlingarnes presterkap att årligen, inom Juli och Januari månaders utgång, meddela fattigwårds-Direktionen fullständig förteckning uppå alla under det förflutna half-året inom församlingarne aflidne personer, utan ock Rådhusw-Rätten i staden, att inom samma terminer lemna Direktionen bestyrt utdrag af den förteckning, som öfwer de under förutgångna half-år genom Rådhusw-Rättens försorg verkställda bouppteckningar.

gar bör upprättas, utvisande de aflidne personernas stånd och namn, och när uppteckningar efter dem stett, samt inventarii beloppet och fattigprocenten i hvarje storbhus; hvarhos i förteckningen bör upptagas, efter hvilka personer uppteckning för anmälda hinder beror på Rådhusw-Rättens vidare handläggning, eller för saknad qvarlåtenhet hos den aflidne icke funnat försiggå.

§. 109.

Med ledning af dessa förteckningar äger Direktionen hålla hand deröfver, att fattigprocenten ifrån storbhus, der Rådhusw-Rätten besörjt om bouppteckning, såsom och, der bouppteckning af andra blifvit förrättad, warden till Rådhusen levererad, eller efter omständigheterna om penningarnes indrifvande anlita Magistraten.

§. 110.

Öfver alla böter, hvaras wiß andel tilldömmes stadens fattige, äligger det stadens Rådhusw-Rätt och Magistrat, Rådmans-Rätten och Polis-kammaren wid laga ansvar, att wid hvarje års utgång, inom twenne månader derefter, meddela fattigwårds-Direktionen styrkt utdrag af sakdöres-längden eller, om någre böter ej blifwit de fattige tilldömda, jemwål derom Direkti-
ons skrifvelsen underrätta; i anledning hvaras Direktionen sedan hör att fattigwårdens rätt lagligen bewaka. Guvernören i Länet bör och wid hvarje års utgång lemna fattigwårds-Direktionen förteckning på alla sådane böter, som för uteblifwande från uppbördestämmor eller eljest under loppet af året wid Länestyrelsen blifwit stadens fattige tilldömda.

§. 111.

Förteckning öfver dem, som i staden winna burskap eller borgarerätt, skall Magistraten för hvarje halft år, inom påföljande månads utgång, till fattigwårds-Direktionen aflemna, samt för öfrigt tillse, att dessa personer ej utfäbura-bref eller tillåtas widtaga sin borgerliga rörelse, innan med qvitteradt reversal är styrkt, att fattig-afgiften blifwit till Rådhusen inbetalt.

§. 112.

Swad för de fattige wid bröllopp och barndop af wårdsfolk och gäster erlågges, skall genast uppräknas och införas i en uppbördsbok, som Di-

rektionen wid början af hvarje år låter tillställa en hvar af församlingens prester. Insamlingen wid hvarje tillfälle bestyrkes så wäl af den prestman, som wigseln eller dopet förrättat, såsom och af wården eller någon af gästerna, och medlen levereras för hvarje halft år till fattigwårds-Rådhusen emot qvittens i uppbördsboken, hwilken wid årets slut återlemnas med särskilt anteckning, wid hwilka förrättningar någon insamling ej funnat ske.

Werkställs wigsel eller barndop af någon till församlingen ej hörande prestman; äligger honom, att på lika sätt göra insamling för de fattige och leverera medlen, jemte ett af honom och wården eller en af gästerna undertecknad reversal, till Rådhusen, som medlen qvitterar. Uppå sådana förrättningar lemnar församlingens kyrkoherde wid hvarje halft års förlopp särskilt förteckning.

§. 113.

De för fattigas råkning bestämde och under gudstjenst i Lutheriska församlingen uppburna kollektor upptecknas för hvarje gång, och insamlingens belopp bestyrkes af en tjenstgörande prestman och någon församlingens medlem, samt öfwerlemnas för hwart halft år jemte reversal till fattigwårds-Rådhusen. Swad under gudstjenst annars med häfwarne insamlas, nedfattes, såsom förut wanligt varit, i en lista, som efter hvarje halft års förlopp i närvaro af någon ledamot i fattigwårds-Direktionen öppnas, hwarefter medlen likaledes emot reversal och qvittens levereras till fattigwårds-Rådhusen, som, efter förwerling af allt fremmande mynt, upptager medlen till redowisning.

§. 114.

Öfver alla i staden privilegierade allmänna biljarder föres af Rådhusen särskilt förteckning, hwari upptages beloppet af den afgift, som enligt privilegii-brefwens innehåll för hvarje biljard till fattigkassan skall erläggas, och af Rådhusen indrifwas bör.

§. 115.

Förteckning öfver konserter, assembléer och andra till de fattigas förman anställda lustbarheter skall fattigwårds-Rådhusen upprätta i enlighet med annonserne derom i allmänna tidningar och andra tryckta kungörelser, som i sådant ändamål böra honom meddelas. De derföre inslagna medel stola, jemte reversaler af den eller dem, som medlen om händer tagit, aflemnas till Rådhusen, som vidare för medlen redowisar.

§. 116.

Den uti 12 punkten af 103 §. bestämda fattigafgift för offentliga as-
sembleer, maskerader eller andra sådana representationer skall förskottswis er-
läggas och qvittens deröfver företes, innan sådan lustbarhet får anställas:
äliggande det fattigwårds-Kassören att öfwer dem föra särskilt förteckning, äf-
wenfom Direktionen att widtaga nödiga åtgärder om afgiftens erläggande,
för hwilken huswård, husägare eller bolags-intressenter, i hvars hus sådan
tillställning förfäggas, wid egen betalnings skyldighet skall ansvara. —
Den månadliga afgift, som enligt 13 punkten i nyssnämnde §. för kringwan-
drande taffspelare, musikanter, tandläkare med flere är påbjuden, skall af Po-
liskammaren jemwål förskottswis uppbåras och aflemnas, jemte förteckning
för trenne månader i sänder, till fattigwårds-Kassören, som derom bör hos
Poliskammaren sig anmäla och medlen qvittera.

§. 117.

För att fullständigt kunna beräkna den i 14 punkten af 103 §. bestäm-
da fattigafgift för tjenstefolk och de till arbetande klassen hörande personer,
samt verkställa den i 104 §. föreskrifna taxering af årliga fattig-bewillningen,
åger fattigwårds-Direktionen infordra behörig del af årets mantalslångd samt
utdrag af allmänna stater öfwer löner, årliga arfwoden och pensioner och nö-
diga upplysningar om andra inkomster m. m., hwarefter fattigbewillning be-
räknas: äfwenfom fattigwårds-Direktionen icke må förmenas, att genom nå-
gon af dess ledamöter eller tjenstemän hos stadens presterklap utur kyrko-
böckerne förskaffa sig de upplysningar, som för Direktionen kunna vara nö-
dige. Desutom skall Magistraten inom Mars månads utgång hwarje år
meddela fattigwårds-Direktionen förteckning uppå alla i staden och inom dess
område warande enskilda hus, gårdar och lägenheter, med uppgift på deras
ägare, samt afskrift af den uppbördslångd, som i och för deras taxering och
andra stads-utskylder årligen uppgöres, och hwaraf bland annat gårdarnes in-
bördes wården och gårdsbören samt trafikerandes och näringsidkares skatt- och
närings-böra kunna utrönas.

§. 118.

Med stöd af dessa handlingar skall fattigwårds-Direktionen öfwerlägga
och besluta om taxeringen af fattig-bewillningen och afgiften för året, och lå-
ta Kassören deröfver uppgöra noggrann taxeringslångd, hwilken inom Juni
månads utgång skall till Direktionens närmare granskning inlemnas. Enligt

taxeringslångden, sådan den blifwer af Direktionen godkänd, skola debet-seklar
utskrifwas och de betalande tillställas, samt onmaning dem meddelas genom
kungörelser å twenne söndagar i församlingarnes kyrkor och annonser i all-
männa tidningar, att fattig-afgiften å bestämda dagar till Kassören inbetala.

§. 119.

Inom fjorton dagar efter sista uppbördsdeterminen, pålyses och annonseras
restantia uppbörd, hwilken inom Oktober månad och förr, om se kan, bör
verkställas; hwarefter Kassören ofördröjeligen till Direktionen inlemnar förteck-
ning på alla dem, som ännu icke betalt den påbjudna bewillnings- och fattig-
afgiften. I anledning deraf åger Direktionen, efter omständigheterna, hos
wederbörande auktoriteter begära, att bewillningsafgiften för pensions- och lön-
tagare må af deras löner och pensioner m. m. innehållas och Direktionen till-
handahållas, samt för öfrigt insända utdrag af förteckningen till Magistraten
och begära resternas uttagande genom utmätningstväng: äliggande det Ma-
gistraten, att utan dröjsmål indrifwa medlen och dem till Direktionen öfwer-
lemna, hwarhos inom årets slut med utmätningebewis bör styrkas, hos hwilka
personer afgifterne för bristande tillgångar eller annan orsak ej kunnat uttagas,
och hos hwilka resternas indrifwande för hwarjehanda hinder ännu beror på
widare handläggning.

§. 120.

Hwad af bewillnings- och fattig-afgiften ej kunnat hos de resistlydige
erhållas, upptages i särskilt förteckning, som Direktionen till närmare gransk-
ning företager; hwarefter, och sedan nödiga upplysningar af Distrikt-Ombuden
och presterklapet med flere blifwit inhemtade, Direktionen åger närmare be-
stämma och uti afkortningslångd upptaga, hwilka resistlydige må från fattig-
afgifternas erläggande fritagas, med skälen dertill, samt efter omständighe-
terne till resternas indrifwande hos de öfrige befröja om widare utmätningss-
förföf.

Om så händer, att någon af förgåtenhet blifwer ifrån taxerings-lång-
den utelemnad, må Direktionen om bewillningens uppbärande hos sådan per-
son widtaga särskilt åtgärd.

§. 121.

Ej må någon, som i fattig-bewillningen bör deltaga och wila från or-
ten bortflytta, erhålla flyttningebewis eller förpöfning eller annars tillåtas af-
resa, innan han styrkt sig hafwa för sig och husfolk erlagt fattig-afgiften för
året, eller nöjaktig säkerhet derföre ställt. Efter annorlunda, ware den, som
bewiset eller förpöfningen aflemnat, för fattig-bewillningen ansvarig.

§. 122.

Alla inbetalningar till fattig-kassan skola, der det i detta reglemente ej annorlunda sagdt är, verkställas med dubbla reversaler, hvaraf ena exemplaret qvarstadnar hos Kassören, att räkenskaperne widfogas, och det andra återställas till den betalande med Kassörens påtecknade qvittens och anvisning att låta anteckna inbetalningen, så framt den för gällande skall anses, uti den kontroll bok, som föres och förvaras af en utaf Direktionen utredd Ledamot. Hwad af Kassören utan reversal emottages och uppbäres, skall han wid ansvar genast anmäla till annotation i kontrollboken.

Till befordrande af ordning och skyndsamhet wid penningarnes inbetalande eller utlemnande, bestämmer Direktionen en eller två dagar i veckan, då kassa-kontoret å wiåa timmar för sådant ändamål hålles öppet.

X. Artifeln.

Om förvaltningen af fattig-kassans medel, och huru med utlåningen af fattigwårds-inrättningens fond-kapitaler skall förhållas.

§. 123.

Alla fattigkassan tillhörande kontanta penningar, skuldsedlar och andra penninge-förbindelser skola förvaras uti en på säkert ställe nedsatt kassakista, försedd med trenne dyckfria lås, hwartill twenne Direktionens Ledamöter och Kassören hafwa hwar sin nyckel. Allt efter det medel för fattigwårdens råkning inslyta, skola de insättas i kassakistan: dock tillåtes Kassören att, till bestridande af förefallande utgifter, hos sig behålla och i särskilt handkassa förvara en summa af tvåhundra rubel silfwer.

§. 124.

Twenne gånger om året skola fattigwårdens låne-handlingar af Direktionen genomses och granskas, på det förluster genom försummade bewakningar och andra tillfälliga orsaker måtte i möjligaste måtto förekommas. En förteckning på utgifna lån, med uppgift å låne-summor, låntagare, löftesmän och försälsso-dagar m. m., bör jemwål wid Direktionens sammanträden alltid wara att tillgå.

§. 125.

Till bestridande af utgifterne för fattigwården och särskilda kostnader utanordnar Direktionen nödiga medel att af Kassören lyftas, och bestämmer den kontroll, som wid medlens användande iakttagas bör. Tillfälliga mindre utgifter må Kassören, enligt Ordförandens skriftligen meddelade anordningar, bestrida och derom wid Direktionens nästa sammanträde anmäla. Jemwål må Direktionen efter omständigheterna, till fattighus-Inspektorens disposition för mindre behof, utanordna lempeligt förskott ur fattig-kassan, att emot särskilt redovisning användas, och efter föregången granskning i räkenskaperne afföras.

§. 126.

Fattigwårds-inrättningens ofwanuppräknade donationer och öfriga, såsom fond för inrättningen bestämde kapitaler, utgörande, utom köpestillingen för fattighuset och aktierna i societetshuset samt de för särskilda ändamål gjorda, under 100 §. nämnda föråringar, sammanräknadt tjugutwåusen tvåhundra (22,200) rubel banko assignationer *) och tiotusen sjuhundra trettio (10,733½) riksdaler sexton stillingar swenska riksgäldsedlar *), så ej vidare, utöfwer hwad intill närvarande tid är utgifwet, till de årliga afgifternas bestridande användas, och ej heller för andra ändamål utan församlingens förordnande och bifall tillgripas. Med donationer och andra tillgångar, som till förstärkande af inrättningens fonder kunna framdeles fattigkassan tillflyta, skall på lika sätt förhållas. Om något öfwerflott af inrättningens årliga inkomster öfwerblifwer, må det användas till fyllande af hwad utaf ofwanomförmålte fondkapitaler är användt, så att desse småningom må återwinna sitt ursprungliga belopp.

§. 127.

De under fattigwårds-Direktionens förvaltning stående kapitaler skola efterhand, och så fort lempeligen se kan, emot nya skuldförbindelser omsättas i landets för den allmänna rörelsen fastställda mynt; hwarwid bland annat iakttagas, att de för wiåa ändamål bestämde och uti 100 §. uppräknade donationsmedel, hvaraf räntorne, enligt donationsbrefwens lydelse, böra särskilt utdelas eller användas, wara utställda på förskrifningar, som hwar för sig utwiåa, utur hwilken fond utlåningen skett.

*) *) eller tillsammans 35,080 rubel banko assignationer.

§. 128.

För fattig-inrättningens utlånade kapitaler skall Direktionen betinga sex procents årlig ränta och tillräckelig säkerhet, allt eftersom Direktionen anser inrättningens fördel fordra. För öfrigt åger Direktionen hålla hand deröfver, att räntorne å bestämde tider emot dubbla reversaler, såsom angående inbetalningar i 122 §. sågs, worda erlagde, och att fattigkassans rätt, wid gäldenärens eller löftesmans dödsfall och andra förekommande händelser, icke afidosättes.

§. 129.

Skulle under tidernas lopp utlåningen af kassans medel försvåras, och fråga således uppstå om räntans nedsättning; bår Direktionen öfverlemnas ärendet till församlingens afgörande, och framställa grunderna för sina åsikter i saken. Sedermåra ankommer det på församlingen att förordna om de åtgärder, som till utlåningens befordrande med fattigkassans fördel böra vidtagas.

XI. Artikeln.

Om redovisningen.

§. 130.

Redovisningsåret räknas ifrån den 1 Januari och slutas med den 31 December.

För hvarje månad i året skall fattigwårds-Kassören uppgöra kassa-räkning, hwaruti summariskt eller enligt Direktionens närmare föreskrift upptages alla inbetalningar och uppburna medel samt alla utgifter under månadens lopp, och hwad som för månaden balanserar, såsom löpande förskott eller behållning i kassakistan och hos Kassören. Denna räkning inlemnas till Direktionen wid påföljande månads första sammanträde, samt jemföres med kontroll-boken och utfärdade anordningar; hwarefter Direktionen befordrar till rättelse, hwad som till afventyrs finnes origtigt eller ofullständigt upptaget.

§. 11.

Öfver fattigwårdens alla inkomster och utgifter för året skall Kassören författa och inom Mars månads slut påföljande år till Direktionen ingifwa

fullständig redovisnings-räkning eller bokslut, som utvisar, särskilt för hvarje titel, inkomsternas belopp och de olika fondernas tillstånd och behållning, utlånade kapitaler och utestående rester, m. m. och hwad sålunda af fattigwårdens inkomster beror på utmätning eller annan åtgärd, eller enligt Direktions beslut fått afstrifwas, såsom och alla för fattigwården bestridda utgifter för året: öfver hwilket allt särskilda förteckningar och afkortningslångder, med tillhörande verifikationer, skola redovisnings-räkningen åtfölja.

§. 132.

Fattigwårds-Direktionen, sedan den närmare öfversett bokslutet och i anledning deraf widtagit nödiga åtgärder, skall vidare öfver sin förvaltning uppsätta noggrann berättelse, hvari bland annat bår uppgifwas antalet af fattiga, som på fattigwårdens bekostnad under året åtnjutit underhåll, och huru många af dem varit intagne å fattig- och arbetshuset, eller, inom staden wistande, uppburit särskilt understöd, eller och varit å landet inackorderade; hwarhos en allmän öfversigt af inrättningens sonder bår aflemnas, så fullständig, att deraf må kunna inhemtas, huruvida inrättningen fått widkännas några förluster, jemte orsakerne som dem wållat.

Denna berättelse skall wid allmän kyrkostämman, som på Ordförandens begäran genast bår pålysas, inför församlingen uppläsas, då församlingens medlemmar åga utse trenne Revisorer, åt hwilka fattigwårdens alla räkenskaper, handlingar och protokoller, jemte berättelsen, till granskning öfverlemnas.

§. 133.

Angående Direktionens förvaltning under det förflutna året skola Revisorerne taga noggrann kännedom. Om under revisionens fortgång skäl till anmärkningar emot räkenskaperna eller förvaltningen förefinnas; må Revisorerne deröfver infordra Direktionens skriftliga utlåtande eller förklaring, som genast bår aflemnas; ankommande det sedan på Revisorerne pröfning att godkänna förklaringen och, så widt de alla åro ense, låta anmärkningarne förfalla. I annat fall skola Revisorerne, jemte det de afgifwa skriftligt och fullständigt bemötande å Direktionens förklaring, öfverlemnas de anmärkta stridigheterna, att pröfwis och afödmnas af särskilt Kompromissrätt.

§. 134.

Till denna Kompromissrätt utse Revisorerne twenne och Direktionen äfwen twenne Ledamöter, hwilka sedan utnämna den femte Ledamoten i bemänte rätt. Kunna de i walet derom sig ej förena; gälle de flestes wal: men om rö-

sterne äro lika, må lottning ske. Kompromissrätten äger derefter oförtdöswadt sammantråda, och, sedan fattigwårds-Direktionen fått Revisorernas bemötande beswara, meddela utslag i saken och afgöra, i hwad mätto anmärkningarne warda godkände eller icke, och hwad Direktionen i anledning deraf har att iakttaga, såsom och huru ersättningar för anmärkta förluster böra utgå. Uti Kompromiss-Rättens utslag får ändring widare ej sökas.

§. 135.

I allt hwad Revisorerna af fattigwårdsens förvaltning godkännt, böra de meddela Direktionen decharge, hwarhos de upå Direktionens anmälan, eller annars i anledning af räkenskapernas granskning, må låta af fattigkassan tilldela Kassören, om han inom behörig tid med nit och noggrannhet sin tjänst fullgjort, någon belöning i penningar, dock ej öfwer femtio rubel silfwer. Särskilt skola Revisorerna genom kungörelser i kyrkan och i tidningarne lemna kort framställning om Direktionens verksamhet för det förflutna året, med mera, som kan förtjena att omnämnas.

XII. Artikeln.

Särskilda stadganden.

§. 136.

Till esterrättelse för fattigwårds-Direktionen, huru räknan af Hanelsta donationen, som hörer under Kyrkorådets förvaltning, användes, och hvilka fattiga personer deraf underhållas, bör Kyrkostämmo-protokollet derom för hvarje år inom Mars månads utgång Direktionen meddelas, jemte uppgift, till hvilka personer donationsmedlen äro utlånade, och hwad säkerhet för dem är betingad. I anledning deraf äger Direktionen, med afseende å fattigwårdsens rätt och bästa, såsom beroende af donationens behöriga förvaltning, göra de anmärkningar, hwartill fog kan finnas, och derom Kyrkorådet till nödig rättelse erinra.

§. 137.

Hvarje annan fattigförsörjnings-anstalt, som framdeles i staden kan blifwa inrättad, afvensom församlingens Kyrkoråd, under hvars förvaltning fonder till nödlidandes understöd till afventyras warda öfverlåtna, ware af-

wen förbundne att årligen, inom Mars månads utgång, till fattigwårds-Direktionen aflemna förteckning på alla fattiga, som ifrån berörde anstalter eller fonder åtnjuta underhåll, jemte uppgift på dess belopp. Om förändringar wid särskilda tillfällen af enskilda personer göras, för att till fattige genast utdelas, skall underrättelse derom meddelas fattigwårds-Direktionen af den, som utdelningen låter werfställa.

§. 138.

Enligt författningarne äro äldre och bräcklige kofferdi-sleppare och sjöfolk, som tillhört sjömanshuset, jemte deras hustrur eller enkor och barn berättigade, då de råka i fattigdom, att af stadens sjömanshus-kassa njuta wift årligt understöd. Det åligger derföre sjömanshus-Direktionen, att widtaga nödige åtgärder derom, att de af församlingens medlemmar till denna klass hörande personer, som fattighjelp behöfwa, icke falla stadens allmänna fattigwård till last, och att årligen inom Mars månad lemna fattigwårds-Direktionen uppgift på alla dem, som af sjömanshus-kassan njuta understöd. Anträffas personer af denna klass eller deras barn bettlande å gator eller i husen; förhållas med dem, såsom angående bettlande personer och barn ofwanföre under 52, 67 och 71 §§ förestrifwet är. Blifwa de, i saknad af understöd från sjömanshus-kassan eller annan utväg att sig lifnåra, genom fattigwårdsden underhållna; skall kostnaden för deras underhåll påföras sjömanshus-kassan, hwarom fattigwårds-Direktionen i hvarje fall äger fatta särskildt beslut och sjömanshus-Direktionen meddela: kommande ersättningen för sådant underhåll, att för hvarje månad ifrån sjömanshus-kassan utbetalas eller, i händelse af wågran, hos kassans förvaltare genom Magistraten uttagas, så länge nödige åtgärder till förekommande af sådana fattigas kringwandrande icke blifwit å sjömanshusets sida widtagne, eller ändring uti fattigwårds-Direktionens beslut icke wunnits.

§. 139.

Dereft afliden eller afledad person af gemenskapen wid den i Helsingfors stad förlagde finska militären, ware sig af landt- eller sjö-trupperne, före dess inträde i krigstjänst, tillhört Helsingfors stads församling, bör den aflidnes enka och barn eller den afledade med hustru och barn, så framt de icke gitta sig sjelfwe lifnåra, af församlingens fattigwård njuta underhåll utan kronans betungande; afvensom slika personer, så widt de kunna andra församlingar påföras, icke böra härstädes hysas, utan genom Guvernörens i länet försorg, enligt stadgandet i Senatens Cirkulär-bref till samtliga Guvernörerna af den 19 November 1839, försändas till den församling, dit de rätteligen höra. I sådana fall deremot, då nämnde personer icke lagligen

kunna hänföras till någon wif församling, må deras underhåll på fattighuset efter derom genom Guvernören i länet skeende anmälan i Senaten och med dess tillstånd, af allmänna medel påkostas.

§. 140.

Fattigwårds-inrättningen äger hos Rådören enahanda förmånsrätt, som fattighus i allmänhet hos deras föreståndare tillagd är. När helst fattigwårds-Direktionen eller Dredbranden för godt finner, må hos Rådören anstäl- las inventering af fattigkassans af honom omhänder tagne medel. Om balans hos Rådören yppas och kassans tillgångar finnas tillgripne; ware han under tilltal ställd och till ansvar dömd, såsom annan uppbördsman.

§. 141.

Personer, som i stad eller på landet till uppfostran eller i tjänst emotta- git stadens mindreåriga och wårnlösa barn och för dem af fattigkassan upp- bära underhåll, ware, så länge barnen i deras tjänst förblifwa, frie från krono- utlagor för dem under den i Regohjons-stadgan af den 15 Maj 1805 be- stämda tid.

§. 142.

Då fattig-bewillning genom utmätning hos enskilda personer indrifwes, äger utmätningssman rätt att derföre beräkna och uttaga utmätningss-arswode till det belopp lag förmår.

§. 143.

Fattigwårds-inrättningen skall åtnjuta portofrihet och wara befriad från lösen, wadepenningar, revisionstilling och andra afgifter i lagföknings och rättgångsmål, äfwen som från betalning för annonsers införande i allmänna tidningar.

§. 144.

För understödsbref, protokoller och andra handlingar, som fattigwårds- Direktionen låter utfärda, och andra bewis af dess tjenstemän får någon lö- sen icke fordras.

§. 145.

Wederbörande Auktoriteter och Embetsmän böra meddela fattigwårds-Di- rektionen all den handräkning och det biträde, som Direktionen har af nöden,

och med lag och författningar öfwerensstämmar. Hvad i en eller annan måtto härutinnan efterlåtes, må Direktionen anmäla till rättelse hos Guver- nören i länet, eller å annan wederbörlig ort.

§. 146.

Finner sig någon missnöjd med den af fattigwårds-Direktionen, enligt föreskrifterna uti 14 punkten af 103, 104 och 105 §§, angående bewillnings- och fattig-afgiften, verkställda taxering, må besvär deröfwer hos Guvernören i länet anföras inom trettio dagar efter den för restantia-uppbörden utsatte tid; i hwilket afseende utdrag af taxeringslängden, bestyrkt af fattigwårds-Rådören, med intyg derjemte om tiden, då restantia-uppbörden varit utsatt, bör be- swären biläggas. Bewillnings- och fattig-afgiften bör det oaktadt utgå och sedermera beswåranden godtgöras, i händelse rättelse uti taxeringen winnes.

§. 147.

I andra mål må ock öfwer fattigwårds-Direktionens åtgärder och beslut, der ej annorlunda i detta reglemente stadgadt är, besvär hos Guvernören i länet anföras inom trettio dagar, efter det beswåranden om beslutet eller åtgärden blifwit underrättad, eller del deraf erhållit.

§. 148.

Öfwer utslag, som Guvernören i Länet, efter infortrade förklaringar, meddelar uti de till dess handläggning ifrån fattigwårds-Direktionen inkomna mål, få underdåniga besvär af den enskilda parten, såsom ock å fattigwårds- inrättningens wägnar, anföras uti Senatens Deconomiæ-Departement, der be- swären skola ingifwas inom nittio dagar, efter det utslaget kommit den beswä- rande tillhanda.

§. 149.

Uppkomma frågor om ändringar eller tillägg till detta reglemente, må derom anmälans och förslag ingifwas wid allmän kyrkostämma, då församlin- gen äger afgifwa betänkande öfwer förslaget och insända handlingarne till Guvernören i länet, som beledsagar dem med eget utlåtande till Senatens Deconomiæ-Departement. På bemänte Departement ankommer vidare, att

närmare pröfva de föreslagna ändringarne, och öfverlemnna ärendet till **WAR**
nådiga förordnande. Det en hvar, som wederbör, till underdånig esterrättelse
länder. Helsingfors den 3 Augusti 1841.

Enligt Hans Kejsersliga Majestät's Eget Beslut,

och i Dess Högå Mann,

Dess tillsförordnade Senat för Finland

A. THESLEFF.

W. KLINKOWSTRÖM.

CARL AF HEURLIN.

LARS SACKLEEN.

F. AF BRUNER.

Aflönings-stat

för

Fattigwårds-Direktionen i Helsingfors.

	Afwode i Siltwer.	
	Rub.	Fop.
Direktionens Ordförande	200	—
Seckreteraren	125	—
Kassören	175	—
Fattighus-Inspektoren	175	—
Till den Prestman, som biträder å Fattighuset .	50	—
Läraren för fattigskolan aflönas enligt församlingens närmare bestämmande.		

Tryckfel:

Sid.	3 Raden	9 står	socknebag	lås	socknebag
"	17	"	24	"	ligt
"	28	"	9	"	besattning
"	—	"	12	"	anmälas
"	—	"	26	"	tillgångar
"	29	"	8	"	efter gifna